

ידיעות אחרונות

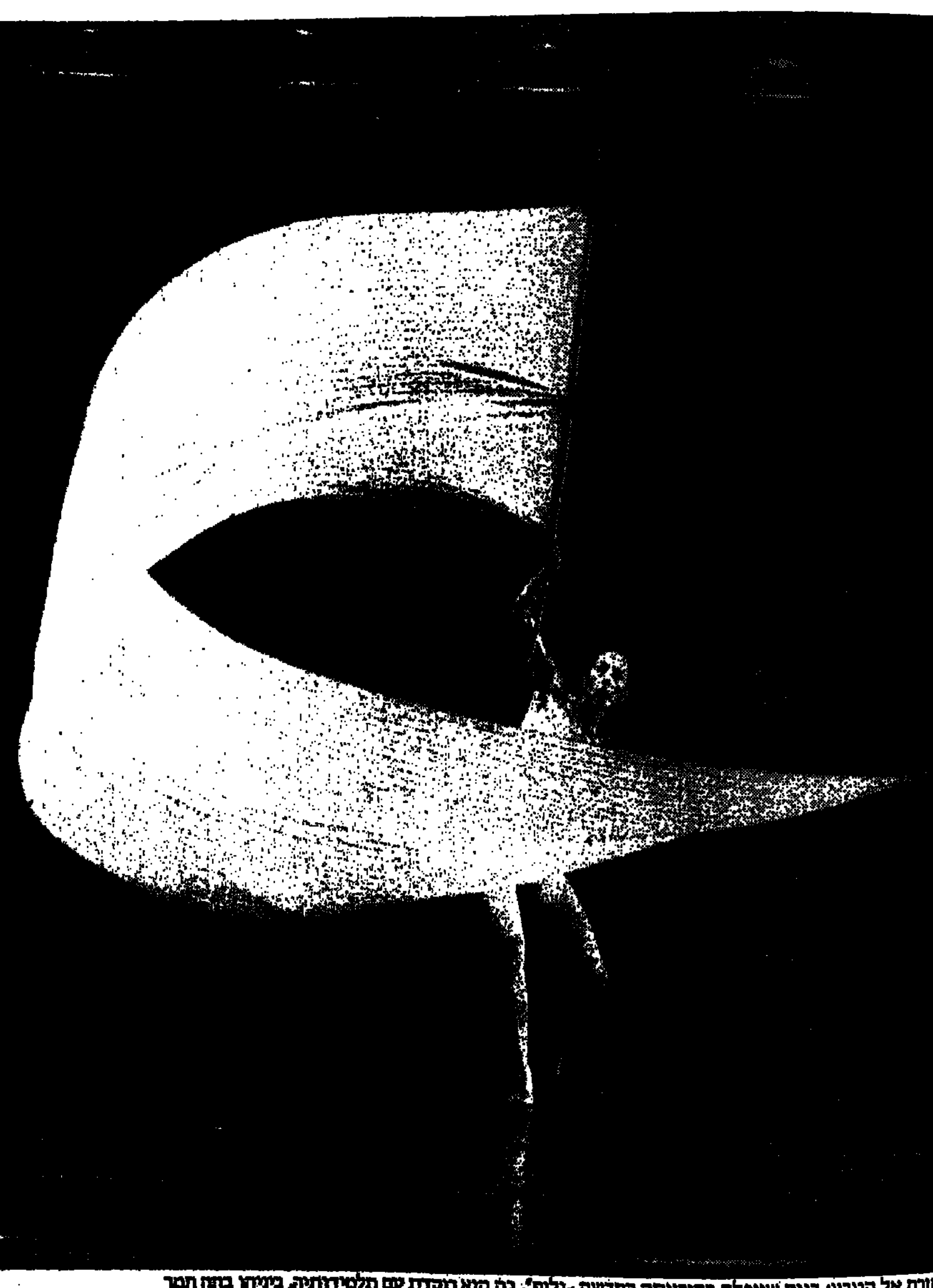
מס. 398 • י"ד בשבט תשמ"ו • 24.1.86

נועה בלאס, "מלך אפור, מלכה ורודה"

שמואליק רודנר ב"אוסטרליה הדרומית"

חוזרת אל הטבע: רינה שינפלד בתוכניתה החדשה "גלים", בה היא רוקדת עם תלמידותיה, בניצוח בתה תמר

הסקנדינבית ורדה נשרי, קונצרט ציפורים

[illegible]

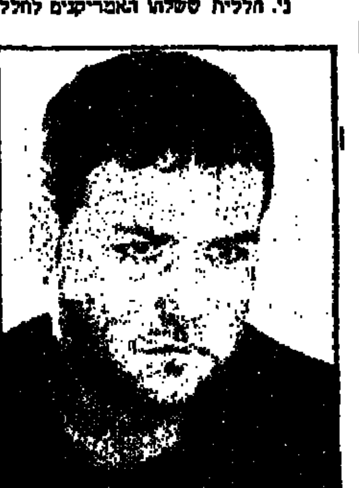

[illegible]

שישי

24.1.86

08.15 קשת וענן: האדם עץ השדה.
08.40 מסך לספרות (יסודי): הגמלים והצרצר.
09.00 מוסיקה (ד-ו): מי בחלילית 8 – צליל ושיר.
09.20 לשון ותקשורת (ג-ה): מסירת מידע 2.
10.10 חשבון ו': בין המספרים הרציונליים.
10.30 בבית של פיכמן: שלי שלך.
11.00 מדעי-הטבע (יסודי): עם הרוח.
11.15 קשת וענן: האדם עץ השדה.
11.45 אורחות (חט"ב): מה זאת אומרת – כנ"צ.
12.15 חברה ותרבות (על-יסודי): אייל – סיפורו של נרקומן.
12.45 מוסיקה (על-יסודי): אייל – סיפורו של נרקומן.
13.30 זהירות, שירות חוזר.
14.30 הגנב.
15.00 משולשים מוסיקליים: שטיקהאוזן והליידהקשות.
15.30 בין כתלי ערים (פרק 48).
16.00 הלו ג'רוסלם.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 באק רוג'רס. סדרת מדע-בדיון. חלליות ששלחו האמריקנים לחלל

יהודה פוליקר
„זמרת הארץ" (21.00)

בשנת 1987 נפגעה בתאונה, הקפטן באק רוג'רס יוצא מן המסלול וחוזר לארץ לאחר 500 שנה. הסדרה מתארת את הקורות אותו בכדור-הארץ במאה ה-25. שם הפרק: „בדומה להרוג עיר" (חלק א', ערבית).

קה זוהר, חנן יובל, יהודה פוליקר וכוכבי ערוצי. בנהל המוסיקה רפי קישון.

22.00 הוי, אלוהים: קומדיה אמריקנית.
23.45 מבזקים לשבת.
חדשות.

סרט קולנוע: „הו אלוהים"

יום שישי 22.00

הבימאי קרל ריינר, שבאמתחתו סדרת קומדיות, יצר קומדיה יהודית-אמריקנית זו. התסריטאי לארי גלברט. אלוהים בבגדי עבודה יורד לארץ להסדיר כמה עניינים. כשליחו עלי אדמות הוא בוחר בבדי לנורים, שכר סופרמרקט מרובע. לבדי אשה יפה ואוהבת, בן ממשקי ובת עם פלאסה על השיניים. בדי מוזמן לראיון עם אלוהים, וזה איננו מצליח לשכנעו שהוא אלוהים. מאוחר יותר הוא מצליח. אלוהים מטיל עליו להודיע לאנושות, שהיא צועדת לאבדון ומוטב תשובה דחיפה. כשבדי מאמין ומקבל עליו את השליחות מתחילות הצרות. אלוהים מגולם ע"י ג'ורג' בארנס; בדי – ע"י ג'ון דנבר. 1977. הרנר ברסי. 99 דקות. ראה „הערב בטלוויזיה" בגיליון זה.

שבת

25.1.86

16.00 סרט קולנוע: לקראת הטיטות. במאי סרטים עורך תורות לסרט על פי המחזה „שלוש אחיות" לאנטון צ'כוב. כל ההסרטה היא לאמיתו של רכר תירוץ שנועד לאפשר לו להתראות עם אשתו לשעבר. בבית כפרי מבודד, בין החזרות, מתפתחת בין הבמאי לבין שלוש הנשים מערכת יחסים סבוכה ומפותלת, עד שנחשפים כל הסודות והמאוויים הכמוסים. שחקנים ראשיים: ז'אן לואי טרינטיניאן, לאה מסארי, דלפין סריג. במאי הסרט: מישל סוטר (תרגום ערבי-עברי).
17.30 קיצור החדשות (ערבית).
17.32 לקט שירים (ערבית).
17.45 צוות לעניין: אבירי הדרכים (תרגום ערבי-עברי).
18.30 מבאות לאמנות. 1. על הצגת „הדרווישים" בתיאטרון בית-הגפן בחיפה. 2. ראיון עם הכנר סלים נראף. 3. הצייר חיים פינקלשטיין. 4. בקולנוע – על הסרט „ורבה ולא כלום". 5. מבזק ידיעות (ערבית, תרגום עברי).
19.00 בידור תוי"ל. עם הזמרת שירלי בייסי (ערבית).
20.00 צירופים. תוכנית מיוחדת לט"ו בשבט. חיים ויסקוביץ מארח אמנים ואישים.

משתתפי הסידרה „עלילות הפשע המאורגן" (23.10)

20.30 בנסון: פריט פולר. בנסון בתור כיריסיטר קונה את אמונם של עובדי הכנסים השוטים.
21.00 מבט לחדשות.

24.00 מסוקי של סקס. מיוחד לט"ו בשבט. שבעת המינים. ומקומות צמיחתם בארץ.
חדשות.

סידרה אמריקנית: „עלילות הפשע המאורגן"

מוצאי שבת 23.10

פרק שני. השליחות – לאקי לוציאנו, לאוסקי וסיגל – בתחילת הצלחתם בעסקי הכרחות. ארנולד רוטשטיין, מנהיג כנופיה חזק יותר מכם שותפות. בפרק זה אנו מגלים גם את אל-קפונה הנגרה לוציאנו מבצע עסקה עם אל-קפונה למכירת הוויסקי המוברח בשיקאגו. [illegible] השלטונות. [illegible] המאבק על הירושה. מישטרה והפשע נאבקת על נתחים מהעוגה.

ראשון

26.1.86

08.15 תלמוד: שניים אוחזין – ורטינהו, חלק 1.
08.40 מסך לספרות (יסודי): הגמלים והצרצר.
09.00 אנגלית ו'.
09.20 השעה שלנו: משירה של מרים ילן-שטקליס.
10.10 אנגלית ו'.
10.30 פרפר נחמד: ט"ו בשבט.
11.00 חשבון ה': חיסור בשברים.
11.15 צרפתית.
11.30 גיאוגרפיה (ה-ו): הקדרית מניג'ר.
12.00 ספרות (על-יסודי): הקוסר והבומור.
12.25 אנגלית ט'.
13.00 אנגלית י'.
14.00 משגים-יסוד ביהדות: הגענו למצוות.
14.20 סלם ותעלם: אלענזה ראיעה.
14.45 ראשית עידן התגליות. סיפורם של מגלי-הארצות.
15.00 קלאודיו אבאדו: דיוקנו של מנצח תזמורת. מנצח התזמורת הצעיר, קלאודיו אבאדו, מספר על עצמו ועבודתו, על מחשבותיו ועל דרך חייו המוסיקלית.
16.00 רחוב סומסום: מוזיקת לילה ועירה.
16.30 תיבה 2 (פרק ב').
16.50 שבוע שמירת-הטבע. במסגרת שבוע שמירת-הטבע תשודר לצופים נושאת פרסים.

מלקולם סטודארד ומרי טאם
„משחק הבגידה" (22.00)

17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.
17.30 ילדי הפלא: מת תאבלוף
18.20 יש לי סיפור: „מעשה בעופר אייליס" – מאת ע. הלל, מוטי ברכאן קורא, בהשתתפות פכלו אריאל. איורים: מיה כלום.

21.00 מבט לחדשות.
21.45
22.00
22.20 משחק הבגידה.

שני

27.1.86

08.15 אורחות (חט"ב): מה זאת אומרת – עיתון.
08.40 בלי סודות: חיריק.
09.00 אנגלית ה'.
09.20 חשבון פשוט ד': זוויות.
10.05 ארץ מולדת: בראשית המאבק.
10.30 רגע עם דודלי: מי שמע מי ראה.
11.00 ערבית מדוברת: אלכנדרה.
11.15 אנגלית י'.
11.30 מדעי הטבע (ז'-י"ב): עכבר הקציר.
12.00 תלמוד: שניים אוחזין – מי מפחד מארמית.
12.25 אנגלית ז'.
12.45 צרפתית.
13.00 אנגלית ח'.
14.00 ילדים משכונת חיים: מסירת מידע 2. חיי הילדים מתנהלים סביב המועדון והמדריך ששון, כיכר השכונה והקיוסקאי חלוצי.
14.25 ממעוף של איל הצפון. מסע משפחות הלאפים ועדרי האיילים לעבר התוף הנורבגי כחורש-הקיץ. הכנות הלאפים לקראת החורף.
14.45 קורס באנגלית מדוברת למבוגרים.
15.00 קסם קסם: נייר.
15.30 בלי סודות: בינייש 5 בלש גשש מתכונן לטיול בחיפה ואושיק מנסה את מזלו במקצועות מעניינים.

דבי אלן
„תהילה" (20.02)

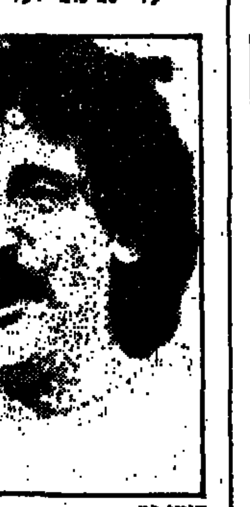
15.50 מאה ציורים מפורסמים. חמש תמונות בנושא גנים. הפעם: בגן התענוגות הגשמיים – הירונימוס בוש.
16.00 התפתחות הצילום. הסרט מתאר את התפתחות הצילום החל מ-1827 ועד ימינו. כיום משמש הצילום לצרכי

18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 סקירת תוכניות (ערבית).
18.35 ספורט (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 תהילה: סופת השלג. המפלצת שחיסלה את לאס וגאס. הכל נתפסים לאמונה תפלה, שגיהוק של מנהל בית-הספר הביא מזל רע למחזה החדש, על סף העלאת המסך.
20.50 נקודת חן.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 הילרי. פרק רביעי. הילרי פועלת בשתי חזיתות: בעבודה עליה לשכנע את הגברת הארלוו השתלטנית לסדר בטלוויזיה את סיפורי-אהבתיה, ובתוך ביתה יש לה עניינים עם רון, בנה בן התשע-עשרה.
22.00 זה הזמן. מנחה: רם עברון.
22.50 בולמן: גם זה ג'ונגל. בולמן זוכה לכרוזה מסדרונת הפשע והוא יוצא עם לוסי לכפר שקט לטפל בתיקון השעון העתיק של הכנסייה. אך הדברים אינם מתרחשים כפי שציפו, ושלווה לא ימצאו בכפר: רוצח מקצועי משחר שם לטרף.
23.40 מסוקי של יום.
חדשות.

שלישי

28.1.86

08.15 חשבון פשוט ד': המכנה העשרוני.
08.40 בלי סודות: (צ'-כ').
09.00 אנגלית ח'.
09.20 מדעי הטבע (ה-ו): כיצד אנו נעים.
10.10 אנגלית ו'.
10.30 רחוב סומסום.
11.00 צרפתית.
11.15 חשבון ה': דרכון לעשרוני.
11.30 גיאוגרפיה (ז-ט): העיר המתפתחת.
12.00 ארץ מולדת: להיות פועל בארץ ישראל.
12.25 ספרות (על-יסודי): המלט – התקופה האליזבטנית.
13.00 מוסיקה (על-יסודי): מוסיקה מן העולם השלישי – קנקומבה: המוסיקה של ניגריה.
14.00 האבולוציה. (פרק 5): יחסי-גומלין (חלק 2). הומולוגיות התנהגותיות אצל בעלי-חיים. מחקר שנעשה ע"י בדיקת החומצות האמיניות שבחלבונים אצל בעלי-חיים, מגלה קשרי מוצא ביניהם.
14.20 לורל והרדי.
14.40 הלו ישראל.
15.00 רחוב סומסום: קיפי והאפרוחים. קיפי רוצה לגדל אפרוחים, אך איך אפשר לשמרם מפני החתולים? לאלמו יש רעיון יוצא מן-הכלל.
15.30 קשת וענן: חסידים מספרים. אסף ספר מסיפורי חסידים, סיפורים על הבעל שם-טוב ועל ר' יצחק לוי

דודו זר
„פרפר נחמד" (16.00)

מברדיצ'ב.
16.00 פרפר נחמד: בתיאבון.
16.30 דיק טרפין (פרק 3). האלוף. דיק טרפין מציל כפר קטן ושלו מבצע...

18.32 בחירו לך. (ערבית).
19.00 ספארי של הישרדות: יצורי המדבר. סיפורו המוזר של מדבר סונורה באריזונה המפורסם במוזיאון שנמצא בו. במוזיאון אפשר לפגוש מקרוב את היצורים החיים במדבר הזה (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.05 שלושה בדירה אחת: ג'ק הג'יגולו.
20.30 כולבוטק.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 מבט שני.
22.20 כך צריך. דראמה.
22.50 באק, המלחין המגרשות (חלק שני).
23.45 מסוקי של מקום. הר סיני.
חדשות.

דראמה סקוטית: „כך צריך"

יום שלישי 20.20

מה מריץ את רצי-המארתון? עיתונאי צעיר מחליט לברוק זאת ושונה במחיצת חרד-החלכשה של המארתון והמסלולים ולהקע לבחינת מניעיהם הפסיכולוגיים וחשודים. העיתונאי נדבק ומשתתף אף הוא במרוץ. 1982. הטלוויזיה הסקוטית.

רביעי

29.1.86

ארץ מולדת: בראשית המאבק.
08.40 אנגלית ו'.
09.00 מדעי הטבע (יסודי): העץ.
09.20 אנגלית ז'.
10.10 מדעי הטבע (ה-ו): כיצד אנו נעים.
10.30 פרפר נחמד: צמיחה.
11.00 חשבון ו': מוטי כופל שברים.
11.15 הלו ישראל.
11.30 משגים ביהדות: וקשרתם לאות.
12.00 אנגלית ח'.
12.25 אנגלית י'.
13.00 מדעי הטבע (חטיבה עליונה): האבולוציה 7 – הסביבה והברירה הטבעית.
14.00 עולם הולך ונעלם: קטאראגמה. על האל קטאראגמה וקהל מאמיניו בציילון, הנודרים נדרים שונים ומשרנים כדי לזכות בחסדיו.
15.00 איינשטיין. סרט על חייו של איינשטיין בלווית הסברים על תורת היחסות שלו.
16.00 בלי סודות: שוא 1.
16.25 פיצוחים. שעשועון טלוויזיה נושא פרסים.
17.00 ערב חדש. מנחה: גדעון רייכר.
17.30 שמעיות באוויר.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 רוצה מתרון: הצעירה הנבוכה. נערה בת 17, שטרם קיבלה את המחזור החודשי שלה. (ערבית).

דבורה קר וסטיוארט גריינג'ר
„השבוי מזנדה" (22.05)

18.45 חדשים (המבוגרת): בריאות טוב (חלק ב'). מאחר שגידול סוסים כרוך בהשקעה כספית ניכרת, יש חשיבות גדולה לאופן הטיפול בהם ולבריאותם. שיטות חדשות בניתוח וטרינרי מאפשרות הצלות ולדות בזמן הטוב ביותר, ואמצעי בקרה מיוחדים מאפשרים לפי...

סידרה בריטית: „סורל ובנו"

יום חמישי 21.25

סמנן סורל וכנו קיט שורים לוויסטבר, שם במקום מלון חדש. סורל עובד שוער בבתי השכרים. כשהוא מליצים מתנהגים שתמכוח, מאחרים. לאשר המכירים בקלוד [illegible] ...

חמישי

30.1.86

08.15 משגים ביהדות: על מזוזות.
08.40 בלי סודות: חיריק 4.
09.00 ארץ מולדת: להיות פועל בארץ ישראל.
09.20 מדעי-הטבע (חט"ב): עוברות ה' השערות.
10.10 אנגלית ח'.
10.30 רחוב סומסום.
11.00 אנגלית ו'.
11.15 ערבית מדוברת: כרם (אלזיתון).
11.30 מדעי-הטבע (חטיבה עליונה): סרטן – מהומיוסטאזיס.
12.00 אנגלית ח'.
12.25 היסטוריה (על-יסודי): פרשת דרייפוס (חלק א').
13.00 אנגלית פ'.
14.00 גיאומטריה: לעמוס המוסכניק יש בעיה – הוא מסתיר ליושבים מאחריו בבית-העם. הוא פונה לאסתי, והיא מנסה לעזור לו, בעזרת זוויות.
14.25 חקר ימים ואגמים. הסרט מתאר את פעולות המכון לחקר ימים ואגמים בישראל, והסיוע שהוא מגיש בנושא החקלאות הימית והלותכה כיוונם החופים.
14.45 צרפתית.
15.00 רכבת ההפתעות: סרט אנימציה.
15.20 נילס הולגרסון (פרק 31): תחרות הסיפורים. גורגו, אגי ונילס פוגשים בקלמנט, הכנר הזקן. הוא לוקח אותם איתו לתחרות הסיפורים והמעשיות.

חברי להקת
„קיד וידאו" (17.30)

קלמנט מספר את סיפורו של נילס, הגמד המוזר, וזוכה בפרס ראשון.
15.50 תעלולי לוני: סרט מצויר.
16.00 זהירות. שידור חוזר.
17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.

עניינת כיקורת, העיתונים בישראל. מגיש כזיר שלו.
21.25 סורל ובנו.
23.20 ... מנחה: ירון לונדון.
23.50 מסוקי של יום.
חדשות.

שישי

31.1.86

08.15 קשת וענן: הרכב"ם.
08.40 מסך לספרות (יסודי): מרע וקיר – הרוח הצפונית והשמש.
09.00 מוסיקה (ד-ו): מי בחלילית 8 – צליל ושיר.
09.20 לשון ותקשורת (ג-ה): מסירת מידע 2.
10.10 חשבון ו': האלוף.
10.30 בבית של פיכמן: אוסים עונה.
11.00 מדעי-הטבע (יסודי): הצב – טיפול בחיות-בית.
11.15 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – רבקה עוכר.
11.34 אורחות (חט"ב): מה זאת אומרת – עיתון.
12.15 חברה ותרבות (על-יסודי): אייל – סיפורו של נרקומן.
12.45 מוסיקה (על-יסודי): המיקולש הקלאסי – מוצרט והקלרינט.
13.30 זהירות. שידור חוזר.
14.30 אנסמבל נאש. האנסמבל מנגן את היצירות: קונצ'רטו כרהמוזר לנינורה, כלייקסת וקונטינואו מאת וויואלדי; מבוא ואלגרו לנבל, חליל, קלרינט ורביעיית כלי-קשת מאת מ. ראוול.
15.00 מנספילד פארק. סידרה עלילתית בת שישה פרקים עפ"י ספרה של הסופרת האנגליה ג'יין אוסטין. בני משפחת ברטראם האמידה, המתגוררים באחוזת מנספילד פארק, אוספים לביתם את אחייניתם העניה, פאני פרייס. בפרק

גרנדה קטדיושה. „ביום בהיר אפשר לראות לנצח" (22.00)

הראשון, פאני כתיירת עם הנבחרתה וביחד עם הדודה אדמונד, ואף הכל ובמיוחד הדודה נודים, אינם מניחים לה לשכוח את מוצאה העני.
16.00 ערב חדש. מזמין לשבת.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).

23.45 מבזקים לשבת.
חדשות.

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות
לכל המשפחה באנגלית ובערבית
(רק בערוץ 3)

שישי, 24.1

13.30 כדורגל בינלאומי ותוכנית ספורט קולית (רק בערוץ 3).
15.20 אביר בדרכים (רק בערוץ 3).
17.30 סרט עלילתי בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 מר בלוודיר (קומדיה על סוכן בשק בית במשפחה ממוצעת אמריקאית).
21.10 ביתנים מרוחקים (סדרה אנגלית על הרדן נופת היהלום שבכתר).
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 האנטר (סדרת מתח אמריקאית עם צמד שוטרים – היא והוא).

שבת, 25.1

17.10 סרטים מצוירים (גם בערוץ 1).
18.00 בית ספר לילדים – צרפתית.
18.00 על טעם ועל ריח (לילדים רק בערוץ 1).
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.10 קומדיה אנגלית.
21.00 בידור תוי"ל.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

ראשון, 26.1

17.15 סרטים מצוירים (גם בערוץ 1).
17.30 סידרה מצוירת לילדים בצרפתית.
17.45 הישרדות (רק בערוץ 3).
18.00 תוכנית בצרפתית.
18.45 הרפתקאותיו של בנג'י (רק בערוץ 1).
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.

שני, 27.1

שלישי, 28.1

רביעי, 29.1

חמישי, 30.1

המזה"ת

שישי, 24.1

שבת, 25.1

ראשון, 26.1

שני, 27.1

שלישי, 28.1

רביעי, 29.1

חמישי, 30.1

שישי
24.1.86
קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. באך: מתוך בספר התוים של אנה מגדלנה באך (טרניב).

07.30 שחרית מוסיקלית. ווברו הפתיחה אוברון (תז' אנ.בי. סי / טוסקניני); בטהובן: קונצ'רטו מס' 5, במי במול מג'ור, לפסנתר ותז', הקיסר (הורוביץ / טוסקניני); כרוביני: סימפוניה ברה מג'ור (תז' אנ.בי.סי / טוסקניני); וורדי: קטעים רתיים ומקה' רוברט שו / תז' אנ.בי.סי. / טוסקניני).

09.30 קונצרט בוקר. בוקריני: חמישיה במי מינור לגיטרה וכלי־קשת (ברים / רביעיית אלברני); מכחר רומנסות ספרדיות (קו / עקיבא); רודריגו: קונצ'רטו ד'ארנחואז (וויליאמס / הקמ' האנגלית / פרבין); אלבניו: מתוך איבריה (דה לרוצ'ה); דאבל: השעה הספרדית, אופרה קצרה (סולנים, המק' והתז' של האופרה של פריס / כולו).

12.05 במחיצתה של חמישיית כלי הנשיפה רנצי.

13.00 קונצרט צהרים. מוסורגסקי, בעיבוד רימסקי קורסקוב: לילה על הר קרח (תז' בוסטון פופס / פידלר); ויליאם וולטון: קונצ'רטו לכנור ותז' (פרנצ'סקאטי / תז' פילדלפיה / אורמנדי)

איסר הראל: „שיחה בשניים", יום ו', רשת ב', 23.05

12.05 ליבי במזרח. שירים מזרחיים אותנטיים.

14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. שכרו של שומר שבת, מאת דוד פאינס; לקראת שבת: אגדות ומדרשים; שלכם בברכה: שירים וברכות.

15.00 קבלת שבת. פרשת בשלח.

שבת
25.1.86
קול המוסיקה

07.11 ... תחת העץ הירקרק (קטלו / הקמ' ה' אנגלית / לפרר); רספיגי: אורני רומא (הסימפ' של מונטריאול / דיטואה); ג'יימס הוק: שיר הערבה (קנטלו); שוברט / ליסט: שיר התרוה (כיגס); שומאן: עץ האגוז (פישר־דיסקאו / אשנבך); שומאן: 3 תמונות יער אופ' 82 (רמוס־המרפיליגל); באקס: היער המאושר (תז' אלסטר / תומסון); דבוז'ק: ברושים לרביעיית כלי־קשת (רביעיית דבוז'ק); שוסטקוביץ': שירת היערות אופ' 81, אורטוריה לסולנים, מקה' ותז' ומקה' ותז' של ברית המועצות / מרבינסקי).

09.00 בין חברים. אגדות במוסיקה. דליוס: אוונטיר והיה היהא גרינג; ויגוורד יורסלפלר: גריג: מתקופת הולברג; הלבורסן: כניסת הבויורים; אלגר: קוקיין.

סשה ארגוב: „שיר אהבת חיילי", שבת, גלי צה"ל, 12.05

16.05 מילים שנסות לגעת.

17.10 בימות ובדים.

18.00 רדיודרמה. המסע של מרסייה וקאמיה מאת סמואל בקט. (מיכאל ורשביאק, מוני מושונוב, מוסקו אלקלעי ורבקה גור).

ראשון
26.1.85
קול המוסיקה

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. צרפתית למתחילים.

12.05 שיר וזמזום. מבחר שירים מזרחיים.

14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. שירים וחברים של סיפורים: מר וטא ועץ

... קונצרטו לפסנתר מס' 3 במי במול; סקרלטי: סונטות לפסנתר; מוצרט: סרנדה מס' 5; ברהמס: וריאציות על נושא של הידן אופ' 56.

00.05 ציטורי לילה. חיים קינן מארח את יהודה עמרוני.

... התפוחים, מאת אורית רו; סיפור לשבת: כנור וחצי, מאת רינה בן־שחר; תעלולה של הזוריה, מאת טובה הרשקוביץ; לקראת שירור.

15.05 דרכי אדם. לעצב את הרוח: הסופר והמורה ד"ר יוסף שכטר.

... נידה רבינוביץ.

18.00 שעה ערבית. עם ערבים בישראל.

20.30 לא על הלוף לבדו. מוסיקה ומשתקי רדיו.

22.05 עיתון בעיתינך.

24.05 במקום בגעת הדיוו והבדרנזוושטר.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. מרוכבא.

שני
27.1.86
קול המוסיקה

... וורו; ויואלדי: קונצ'רטו מס' 1, בפה מג'ור, לחליל ותז' כלי־קשת (גולווי / הקמ' האירית החדשה / גולווי).

07.30 שחרית מוסיקלית. ברנשטיין: הפתיחה קנדיד (תז' הפילה' של בוסטון / וויליאמס); וויליאם בולקום: 3 קטעים בנוסח רג (גייטצנס); קורט וייל: סוויטה מתוך האופרה אגם הכסף

09.30 קונצרט בוקר. אוסקר נרבל: סונטה בסי מינור, אופ' 9, לכנור ופסנתר (סוק / פנקה); אנסקו: פואמה רומנית, אופ' 1, סוויטה סימפונית והתז' והמקה' של שרות השידור הרומני. קונטהה: כריסטיאן הומיליוס: רביעיה אופ' 18, לארבע קרנות ורביעיית הקרנות של דטמולד; קונרדין קרויצר: שביעייה גדולה, אופ' 62 לקלרינית, קרן, בסון, כנור, ויולה, צ'לו וקונטרבס (אנסמבל נאש); צייקובסקי: סימפוניה מס' 4, בפה מינור.

מנשה לב־רן: „תזמורות כלי־נשיפה", יום א', רשת ב', 22.05

התפוחים – מאת אורית רו; הנסיך הקטן – מאת אנטואן סנט־אקזופרי; לקראת שירור.

14.46 לילדים הגדולים. חתול בשק, ילקוט כלי־כו.

15.30 עולם המדע. בעריכת יוסף טרנין.

15.55 ספר חדש. סקירה.

16.05 השבוע שלי. עם יוסף לפיר.

נתן זך: „קריאת ביוון", יום ב', גלי צה"ל, 23.05

15.25 חבורו עגל. ספורט לנוער.

15.53 מאוצר הספרים. סקירה.

16.05 רדיודרמה. קאורית, מאת יעל פרינץ.

17.20 האוניברסיטה הפתוחה. הטלאי הצהוב.

18.06 מנחת ערב. הווי ותי ובכירות.

18.47 פרקי היום בתניך.

19.30 שיחורים לערוב.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. ...

22.05 על הדבש ועל העוקץ.

23.05 שעת ערבית. עם ערבים בישראל.

00.05 ציטורי לילה נוררות.

שלישי
28.1.86
קול המוסיקה

07.30 שחרית מוסיקלית. פרנק: פרלוד, כוראל ופוגה (רובינשטיין); שוברט: פרק מתוך חמישיה לכלי־קשת בדו מג'ור (רביעיית מלוס / רוסטרופוביץ'); בטהובן: קונצ'רטו מס' 4 לפסנתר ותז' (רובינשטיין / הפיל' כלונדון / ברנבויים); מוצרט: סימפוניה מס' 39 (תז' הלה / ברבירולי).

09.30 קונצרט בוקר. באך — קונצ'רטו ורובינשטיין; בטהובן: סונטה בפה מג'ור, אופ' 17, אפסיונטה (רובינשטיין); מוצרט: רביעיה בסול מינור, לפסנתר וכלי־קשת, ורובינשטיין ורביעיית גוארנרי; ברהמס: קונצ'רטו מס' 1, לפסנתר ותז' (רובינשטיין / הפיל' הישראלית / מהטה); סיבליוס: סימפוניה מס' 5, במי במול מג'ור (הפיל' מהלסינקי / פנולה).

12.05 מוסיקה קאמרית. מנדלסון: שלישייה

אילן רכטמן: „אתנחתא", יום ג' קול המוסיקה, 18.30

14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. כוב לי בקיבוץ; הנסיך הקטן – מאת אנטואן סנט־אקזופרי; מעשה בלולי ה... מאת דבורה עומר.

14.45 לילדים הגדולים. חתול בשק, ילקוט כלי־בו.

15.25 השכלה ודעת לכל. נרתבא.

15.55 ספר חדש. סקירה.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. סריגות ישראל.

12.05 מבחר המזרח. מבחר פזמונים ...

לבנה פינקלשטיין: חושבים תמיד על חזרה

אחרי שהיתה ה„טלמאכוס קליי" ו„ביבינה השחקנים" ו„הנפש הטובה מסצ'ואן" ב„הבימה" לא יכול שלא להצטער על לבנה, שהלכה לגלות ארה"ב בעקבות בעלה, לפני שבע שנים. עכשיו היא שבה ליותר מביקור־מולדת: היא תשחק בסרטו של זאב רווח „המחצבה", על־פי ספור של אהוד בן־עזר ● לא רע לה באמריקה, אבל, „מה שהתרג זו התלישות, תוסר־השייכות". אם יציעו לה תיאטרון משהו לשנה הבאה...

מאת עמנואל בר־קדמא

לבנה פינקלשטיין חורה. לתמיד? המממ. בינתיים, ככה. זאביק רווח צילצל, השמיע לה הצעה שלא יכלה לסרב לה. „המחצבה" היא סיפור מוקדם של אהוד בן־עזר, מהשלב הטרום־אירוני. סיפור על אנשים. שנות ה־50. מעברה. אנשים חשופים בארץ קשה. פצעים פתוחים עד היום. מילחמת־לבנון היא תשלום על החטאים ההם. אני בטוח, ששר־פנימנו, הרב פרץ, היה מלקק את השפתיים על המישפט האחרון.

נו, מילא. העיקר שלבנה חורה. נסעה לשלושה חודשים לאמריקה, נשארה, עד עכשיו, שבע שנים. בינתיים, באה לעשות סרט. לבנה פינקלשטיין הוא שם, שלצעירים, כנראה, כבר טעון הסבר. אנשים שהם היום בני 20, היו בני 12 כשעשתה פה את התפקיד האחרון שלה, הגבר/האשה ב„הנפש הטובה מסצ'ואן" של ברכט.

לא השתנתה הרבה. פנים חלקות, עגולות ועיני־ילדה פקוחות. עדיין רוצה לבלוע את העולם. אבל עם נצנוץ של הומור. אל תנסו להאכיל אותה איטריות. היתה אשה מלאה. היום, ממשיכה, בהצלחה נראית־לעין, מאבקים יומיומיים עם גירויי־החך. יופי.

גדלה ביפו של העולים החדשים. „תתנהג יפה אל הבולגריה הזאת", מוהיר אותי נסים עזיקרי. חבר גם מיפו וגם מהתיאטרון. בולגריה עם קבלות, למרות שם־המשפחה האשכנזי. לאבא היה בית־יציקה גדול. לבנה מספרת בגאווה איך, בגיל 16, ניהלה אותו במשך קיץ שלם. היתה נערה חזקה. ומשם, ל„בית צבי". אחרי ששיחקה את חנה סנש בתיכון.

היא היתה חלק מקבוצת־צעירים שהחליטו לתת צ'אנס לעצמם, „בימת השחקנים". הניסיון הראשון של עודד קוטלר, אמנון מסקין והלל נאמן ליצור שפה חדשה. רגל נגד המימסד. ריחות מהסבניים. ריכוז על מישחק כחוויה אישית. כאשר לבנה היתה צריכה לגלם, ב„טלמאכוס קליי", תפקיד של יולדת, הלכה, בגיל 20, לחדר־יולדות לראות את ההתרחשות מקרוב. אחר־כך, הביקורת החמיאה לה. שחקנית נולדה.

ב„בימת השחקנים" התרוצצו שלוש מגמות: אמנון מסקין, בוגר אולפן־השחקנים של לי סטראסברג בניו־יורק, נשא את דגל „השיטה". יחד עם זה, ביקש לראות את השחקן במרכז היצירה. קוטלר דיבר כבר אז על „מעבדה של תיאטרון" ועל מסרים חברתיים. הלל הסתכל החוצה, על התיאטרון האכספרסיבי, בעל המסרים הצורניים התרשניים, שנולד בניו־יורק ובלונדון בשנות ה־60.

זה נמשך כמה שנים. הצגות־המפתח: „מלקולם הקטן ומילחמתו בסריסים", „טלמאכוס קליי", „השלום" (על־פי אריסטופאנס), „ספור אוריה".

משנגוזו הסיכויים לקבל סטאטוס של ניתמך מטעם המועצה הציבורית לתרבות ולאמנות – היו"ר לאה פורת, לא האמינה, לברות חיבתה האישית לקוטלר, בתיאטרון בלתי־ממוסד – „התאחדה" בימת־השחקנים עם התיאטרון הקאמרי. זה, כמובן, היה איחוד של לוע עם כיס. לא החזיק מעמד. קוטלר, אחרי שנתמנה כמנהל אמנותי של תיאטרון, עבר לשם עם מרבית חברי הקבוצה. אבל, זה כבר סיפור אחר, לא שייך ללבנה פינקלשטיין.

לבנה חיפשה את דרכה סולו. הותחכה על חוזים עונתיים ב„הבימה". בין היתר: „סטמפניו" של שלום עליכם, „הורדוס ומרים" וכמובן – „הנפש הטובה מסצ'ואן". בין היתר, היא גם מכינה ערב־מערכונים עם איציק ויינגרטן הבנות, שהקין מצויין ואיש יפה־נפש. וגם סרטים. „מרגו" עם עודד תאומי. גם תפקיד ב„אני אוהב אותך, רוזה", של משה מזרחי.

לבנה לא חיפשה אמריקה. היתה כבר פעם בניו־יורק, והסכה – שלושה חודשים יספיקו. אבל, היא הלכה אחרי אישה, הד"ר ולבייה ופיסיקה) בורציון אפשלפורה. למיזרבי של קוינס. „כשהתבגנו על תוחה־סכיזות לדירה ופיקנו עליאמית את הפקלאות, ידעתי שזה כבר לא סיפור קצר". היא גרה בקווינס. יש ילדה, היום בת 11.

ובאפריקה כמו באמריקה. יש לה מזל, ללבנה. היא מדברת חמש שפות על בוריין. מלבד עברית ואנגלית, גם ספרדית, צרפתית ובולגרית. זה עזר לה. קולה הירהר ומזיכה בחלל בית־הכנסת הגדול עי"ש קגוי, כבר שהכריזה על בועדי־הכראה־יונתיתה ומידע תזני כי"ב. גם בתיאטרון לא כיקבה יזה. לא תפקידים של אמריקאיות. בהדים לא יהיה לה הינוי הנכון.

גילמה באוף־ברודוויי תפקיד של ישראלית ב„כסר אתי", כמו זה של רות וורובל. ישראלית, ניצולת־שואה, מגיעה לניו־יורק ומגלה שלבנה הוא נאצי. זה היה פלאגר, שנכשר שנתיים־ותצי. בשלב מסויים, היתה קשורה עם פרנת־תיאטרון יפאנית בשם „נאראמה". מיפגשים שבועיים. התנסות מפלאנטה אחרת. רבדים בלתי־מוכרים של תקשורת. הם מקשיבים למונולוגים שלה, בעברית, על במיתתה לארץ. „על רקע של לתעי־כמיההה", היא מחייכת. הם מפענחים את המסר. תפקיד של ספרדיה בלורקה.

„בשלב מסויים", היא מספרת, „היה לי תיאטרון משלי. תיאטרון־ילדים. עם בובות ושחקנים. קניתי תיאטרון־בובות שלם מרוסי אחד. כמה עשרות בובות נהדרות. אחר־כך, שכרתי שחקנים. פירסמתי מודעה ב„בקסטייג", אחד מעיתוני השאו־ביזנס, שאני מחפשת שחקנים. עשיתי להם אודישנס, מיבחני־קבלה. זו הפעם הראשונה, שמצאתי את עצמי בצד הזה של השולחן. נתתי לקבל את כולם. הרי תמיד עמדתי בנעליים שלהם".

היה גם פרק של ביזנס נקי. לבנה עסקה בנבסיידלא'נייד. מישרד של ניהול בניינים. זו אמריקה בשבילכם. ובין זה לזה, גם כתבה. גם רכבה בניו־יורק על האופנוע שלה. היתה לה ולבעלה גם אינטרמצו של כשנה באריזונה.

ללבנה לא רע באמריקה. יש אומנם תחרות קשה, אבל „די קל לעשות תיאטרון באמריקה. אתה מפרסם מודעה, באים שחקנים. כולם שמחים לעבוד על בסיס של חלוקת הסיכון יחד איתך. גם הם, כמובן, מחפשים מוצא מן האבטלה. מפיקים הצגת־ניבחן „שואו קייז", באנגלית. אפשר להעלות הצגה 12 פעמים בלי ליברים ובלי יותיי־וצרים. אחרי זה, אפשר כבר לדעת אם יש ביד מישהו עם תוחלת־חיים.

„אבל, מה שהורג זו התלישות. תוסר־השייכות. כל הזמן אתה שתול עם הרגליים בקווינס ועם העיניים שלוחות לציון. חושבים תמיד על חורה. מה זה יורדים? היחסים שלנו עם ישראלים שרחוקים בטור בסוף להישאר בארצות־הברית מתנתקים באופן טבעי. זה ראש אחר".

לבנה מנסה באמת לחזור. עכשיו היא בעניין הסרט של רווח. תפקיד של אשה מהמעברה. אבל, היא גם נפגשת עם מנהלי־תיאטראות ועם אנשי־קולנוע. „אם יציעו לי משהו לעונה הבאה, אני נשארת בארץ", היא אומרת הרי־משמעית.

לבנה פינקלשטיין. „הרגליים בקווינס. הראש בציון"

אנשי בימת־השחקנים איפה הם היום?

- ● עודד קוטלר, היה מנהל תיאטרון חיפה ומנהל ...
- ● אמנון מסקין, איש תיאטרון־חיפה ...
- ● הלל נאמן ...
- ● מיכאל נשרי ...
- ● ...
- ● לבנה פינקלשטיין, בתעורות כבחירית.

ציפורים בראש

את ט"ו בשבט תחגוג הפסנתרנית ורדה נשרי בקונצרט של יצירות על ציפורים ובהשראתן, בין השאר קטעים מתוך „קטלוג הציפורים" של מסיאן, הרושם את שירת הציפורים זה חמישים שנה

מאת ארי פרנקל

מחר בערב – ט"ו בשבט – תחגוג הפסנתרנית ורדה נשרי עם הציפורים. על עוגב־חלילים ועל פסנתר תנגן קובץ יצירות על ציפורים ובהשראתן, ב„מרכז באך", בית יד־לבנים, תל־אביב.

המוסיקה מנהלת רומן עם שירת הציפור מאז הומצאה המנגינה. תרבויות עתיקות האלילו ציפורים, התפללו אליהן; שירת הציפור משכה את אוזן המלחין והומר־המאלתר יותר מקולות בעלי־חיים אחרים. אולי משום הטווח המהמם של גובהי הצליל שלהן; כדי להעתיק שירה כזו יש צורך, לעיתים, להנמיכה באוקטאבות רבות; ציוצי הציפור נוגעים תדיר בגבולות־השמע של האדם.

משך מאות שנים שימשה הציפור בעיקר כמודל לחיקוי. לדוגמה, מירווח הטרצה הקטנה של שירת הקוקיה היה נוח מאוד לשעשועי המלחין בקנונים ובפיתוח מוסיקלי עליו. מוסיקה רצינית לא יצאה מזה, אך רבים נעזרו במוטיבים מתוך שירת־הציפורים כבסיס להפגנת וירטואוזיות וכישרונות...

מאת נחמן אינגבר

„הו אלוהים": רק למעריצי ג'ורג' ברנס

קרל רייגר הוא הכי מאיילכליעת של הסרט הקומי האמריקני החדש. הוא יכול לעשות הכל, בכל הרמות האפשריות, מלבד הרמה הגבוהה באמת. תנו לו לעשות זבל, והוא יראה לכם כמה פשוט לעשות זבל. תנו לו לשעשע אתכם בליל־שבת, והוא יגרום לכם געגועים כנים להומור השופע של „סיבה למסיבה". הוא עצמו שחקן קומי (תוכלו להיווכח בזאת הערב), גם כותב בדיחות, מפיק ובימאי. לאחר נסיון בלהקה־צבאית אמריקאית במילחמת־העולמית השניה, השתחל לכיוון הטלוויזיה, שם הפך כינור־שני לקומיקאים הגדולים של הטלוויזיה בשנות־הזוהר שלה. בדרך הטבע, במיוחד אחרי עבודה עם מל ברוקס, הגיע גם לקולנוע, בו ביים כמה סרטים שהיו פופולאריים בארה"ב, אך לא הותירו חותם עמוק לא על תולדות הקומדיה ועל זיכרוננו כצופים. „הו אלוהים" הוא סרט שעשה ב־77', והטלוויזיה שלנו קטפה אותו מתהום־הנשייה של ההיסטוריה, שם היה צריך להישאר עלפי דין. והמשכיל בעת ההיא יבחר לעצמו בידור אחר בליל־שבת.

מרכז הסרט הוא הקומיקאי הנצחי, הישיש המופלג שאין למוות שליטה עליו, ג'ורג' ברנס. האמריקנים מעריצים אותו מסיבה פשוטה ומובנת מאליה: כשהם מתבוננים בו, הם בטוחים שמצאו תרופה גם נגד מר־המוות בכבודו ובעצמו. הם חושבים גם שהוא שחקן מצחיק, אבל זה נושא למחקר אחר: מוזרויות אמריקניות. הסרט מיועד הפעם רק למעריציו המושבעים, וגם אלה מוזהרים חמורות מפני חשיפה יתרה לטלוויזיה בליל שבת־קודש זה.

ג'ורג' ברנס משחק הפעם את אלוהים בכבודו ובעצמו. הוא קורא למנהל סופרמרקט קלישאתי לבוא ולהציל את העולם. כדי לסייע בידו, מתגלגל

ברנס ב„הו אלוהים". הוכחה חותכת לקיומו

השחקן־זמר האלוה בנחגימונית, בשמחה תניון או בקול ללא בעלים. את מנהל הסופרמרקט המבולבל, שאינו מאמין בהשגחה־העליונה ובמר ברנס, משחק הזמר האמריקאי הנודע ג'ון דנוור. הוא לא מסוגל להבין מדוע בכתר לשאת את שליחות האל על שלום ואחוה ושאר מונחים של מערכות־חיות. ולפעמים הוא לא מסוגל להבין מה הוא בכלל עושה בסרט...

רביעי

22.1.86

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. קרייזלר: פרלוד ואלגרו בסיגנון פוניאני (סיטקובצקי / דרכי יאנרו); פורה: בלדה לפסנתר ותז', אופ'19 (תז' בירמינגהם / פרמה).

07.30 שחרית מוסיקלית. היידן: סימפוניה מס' 89 והפיל' הוינאית / בהםא מוצרט: קונצ'רטו לחליל, נבל ולתז' ...

09.30 קונצרט בוקר. ...

זאב ענר: „משחקי לילה", יום ד', רשת ב', 23.05

15.00 תתולמון. שאלות מאזינים.
15.55 מאוצר הספרים. סקירה.
16.05 מעודון שעון הזהב. הארם המבוגר.
17.20 האוניברסיטה המשודרת. ארץ־ישראל בתקופה הצלבנית.

רשת ב'

רשת ג'

גלי צה"ל

רשת א'

חמישי

30.1.86

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. גלזונוב: ריימונדה: שופן: טרנטלה.

07.30 שחרית מוסיקלית. דבוז'ק: סקרצו קפריצ'וזו, אופ' 61 ותז' פיל' צ'כית / נורמן; אלבינוני: קונצ'רטו לאבוב אופ' 7, מס' 3 ולרדרו / קמ. של וינה / פרוהסקה; אנריקס: סוויטה לכלי־קשת ותז' לאומית של מקסיקו / קרדנס; שוסון: פואמה, אופ' 25 ...

09.30 קונצרט בוקר. ...

דבורה ברטונוב: „קתדרא", יום ה', רשת א', 15.30

לוח שידורי הבוקר הקבועים

קול המוסיקה

רשת א'

רשת ב'

רשת ג'

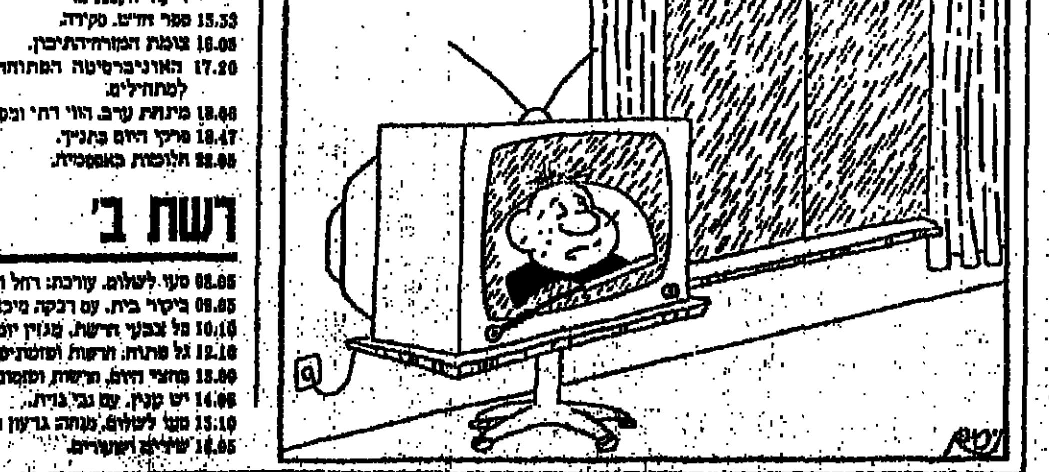
גלי צה"ל

רשת ג'

רשת א'

גלי צה"ל

רשת ב'

אסי דיין (גיורא) ויוסף מילוא (ברנרד). „לסרוק את בעיות הגיבורים עד סופן"

החיים במידבר רגשי

הקולנוע של איתן גרין (34), גדל באשקלון, בוגר החוג לקולנוע באוניברסיטת ת"א, בימאי של שני סרטים ארוכים: „לנה" ו„עד סוף הלילה", בעבר מבקר־קולנוע, היום מורה לקולנוע, מבלה כפייתי עד־סוף־לילותיו בפאבים ומנצח בשל כך במדורי העיתונות העוסקים בהנצחת פאבים אופנתיים, עורך האסופה „אנשי קולנוע על קולנוע") הוא קולנוע מרוייק וצלול כבדולח. יש תחושה בסרטיו שהכל מרוה, מתוכנן וכנוי במשורה. סיפורים פשוטים, מעוצבים בקפידה, המעמתים דמויות חצובות־כהלכה אלה מול אלה, בגורל ישראלי שאין ממנו מנוס.

יש ריחוק מסויים בהצבת המצלמה מולם ואיזו בגרות יוצאת־דופן ובולטת בדרך שהעלילה מניחה להם להתבטא במלים או במעשים. זהו קולנוע לא־תברהמני במפגיע, המציב דמויות פגועות וכואבות, החיות את חייהן האטומים כמסלולי־קיום לא שיגרתיים, שוליים אולי, אך ישראליים ביותר. לדמויות שהוא מעלה יש תמיד חיים משלהן, ואין הן משרתות תכתיבי תסריט שירותי, שאין לו שום עניין בדמויות מעבר לתיפקודן בעלילה. למרות התחושה של המשפה מסויימת, של חלל קולנועי יהודי לאיתן גרין, ניתנים סרטיו לעיון סוציולוגי מרתק, עלינו ועל המדינה ועל מה קרה לנו. גרין אולי אינו מאושר במיוחד מהטיית תשומת־הלב לכיוונים אלה, אך הדבר נראה לו טבעי לחלוטין.

סרטו השני, „עד סוף הלילה", יוצא השבוע אל המסכים. שנה כמעט ציפה הסרט להקרנה בישראל, והסיבות לכך אינן קשורות כלל בטיבו, אלא בתעתועי הפצת הסרטים בישראל. בינתיים הספיק להיות מוקרן בפסטיבל הסרטים בקאן, במסגרת רשמית ומכובדת הנקראת „מבט מסויים", וכן בפסטיבל חשוב אחר, מינכן, בו מוקרנים סרטים ממיטב הפסטיבלים הבינלאומיים האחרים. בימים אלה הוגש הסרט רשמית כמועמד הישראלי לתחרות האוסקר. נותי קארייררת יפה ומרשימה לסרט ארוך שני של בימאי צעיר.

גרין הוא בימאי־קולנוע ישראלי מאושר. תנו לו לכתוב ולביים סרט ארוך אחת לשלוש שנים והוא יהיה שבע־רצון. בינתיים אין לו סיבה שלא להיות. פעמיים זכה לתמיכת הקרן לעידוד סרטי־איכות. פעמיים הוקרנו סרטיו בתנאים טובים, אם כי ל„לנה" התגלה איזו מילחמה קטנה, שלא היטיבה עם תשומת־הלב לה זכה הסרט.

„עד סוף הלילה" הוא סרט תל־אביבי לילי, [illegible] את עולם הפאבים של ישראל השבעה והרשנה של סוף עידן הליכוד. הרווחה החמרית אינה מצליחה להסתיר את המצוקה ואת המועקה. הגיבור, גיורא (אסי דיין), שובה סוף־סוף לתפקיד קולנועי המאפשר לו להביע את מלוא יכולתו, הוא קצין־צבא מצטיין, הנמצא בתהליך טיהור שמו על רקע „פאשלה" שכביכול עשה במהלך אחת ממילחמותינו התורניות. בינתיים הוא מנהל פאב ועושי לעבבני כרוכו הרניכית והמואספת, חיי נישואין כושלים לפרי, וצופים בגירות קטנות. אחיו הצעיר (דני רום) חוזר מחו"ל ומצטרף לעסקיו, והאבין נוצר, רדפא צריפוס, נוצרי דרום (יוסף מילוא, מייסד

הבימאי הישראלי איתן גרין על גיבור סרטו „עד סוף הלילה": „כל מערכת־יחסים התובעת ממנו איזשהו קשר־רגשי היא מעבר לכוחו. הוא מתרוצץ בין הגיבורים האחרים ומנסה לסדר דברים, אבל אינו מצליח, כי הבעיות רגשיות ולא מערכתיות. ברגע שיש בעיה של מערכת, הוא מוצא את הפיתרון ועושה מה שצריך. הוא סיגל לעצמו את הגינונים של המערכת המטריאליסטית שבתוכה הוא חי, והדבר מעיק עליו. הוא תוצר חברה שבעה, אך תוצר לא־מאושר שלה"

מאת נחמן אינגבר

הקאמרי, בימאי תיאטרון ושחקן מצוין, שהובא לצורך הסרט במיוחד מגרמניה), בא אליו מנהיית האם (אורנה פורת, עוד שחקנית־תיאטרון גדולה) מצאה לה מאהב, עיתונאי אמריקני שבא לכסות את המילחמה, והאב מרגיש עצמו קצת מיותר בבית. וכאילו לא היו הצרות הללו מספיקות, מסתבך גיורא גם בפרשה של „פרוטקשן" עם בריון תל־אביבי מצוי, „עמוס לביא". גיורא מנסה לעשות סדר בכל המרכיבים של חייו ומגלה שהדבר אינו כל־כך פשוט, כפי שנטה לחשוב תמיד.

גרין מעריך, שהתפתחה מאוד מאז סרטו הראשון, „לנה". „הפעם הייתי נועז יותר בכניסה פנימה למצבים רגשיים, שקודם־לכן נמנעתי מהם ועקפתי אותם. אני נוטל על עצמי סיכונים גבוהים יותר, הן בכתיבה והן בבימוי, ככל שאני חש שאני משולט על תהליך הבימוי", הוא אומר. „הרשיתי לעצמי להתמסר יותר גם מבחינת מיבנה הצילומים. יש לי נטיה לצילומים ארוכים. הפעם, בעזרת הצלם אמנון סלומון, ניסיתי לבנות צילומים עוד יותר מורכבים. עברתי הפעם על הצילום ועל הרקע האמנותי ואני מאמין שחזותו של הסרט מיקצועית יותר מ„לנה".

„הסרט הוא מעין הליכה עד הסוף. רציתי לסרוק את בעיותיהם של הגיבורים עד סופן, עד קצה ביטויין, והמועקות מוצאות ביטוי במיוחד בלילה. מצבו של הגיבור קצת חסר שורשים. אני חושב, שמה שקרה לנו בארץ הזאת הוא, שמאז 67' התחלפה המדינה האידיאליסטית שבנינו במדינה צינית. גיורא היה מגוצית חיי אידיאליסט. ברגע שנזרק מן המסגרת האידיאליסטית שלו, הצבא, נפל לעולם ציני לחלוטין. המיפגש בין אישיותו לבין סביבתו יוצר את המועקה שבתוכה הוא חי, אצל הוריו הלוכיו יותר הרמטיים, אם כי לא פחות קשים. חלק מן המועקה שלו מוסתרת. למשל, הוא מתלונן על מועקה קשה בבית־החזה. כאשר אחיו שואל אותו מתי זה קרה לך? הוא עונה: כשנולדתי. כך, שהמועקה אינה ניתנת להסבר הגיוני צר, סוציו־פוליטי בלבד. יש בה גם משהו של גורל".

„יש לי כנראה משיכה רבה לדמויות שאינן מסתדרות עם סביבתן הקרובה, או עם המדינה באופן כללי. איני יכול להתחמק לגמרי מן התפיסה של גיורא כמעין אב־טיפוס ישראלי. וככזה הוא מתפקד רק במערכת ברורה כמו הצבא, שהוא מכיר את כלליה וחוקיה. מחוצה לה הוא אינו מסתדר. כל מערכת יחסים התובעת ממנו איזשהו קשר־רגשי היא מעבר לכוחו. את מצוקת־שלו הוא מבין היטב, אך את המועקות של האחרים אין הוא מכיר כלל. הוא לא מסוגל ליצור קשר עם אף אחת מדמויות הסרט. הוא חי במידבר רגשי. לכל אורך הסרט הוא מתרוצץ בין הגיבורים האחרים, ומנסה באמת לסדר דברים, למענו ולמען האחרים, שהרי בדרך־כלל הוא רגיל לסדר דברים. אבל, הפעם הוא אינו מצליח בכך, כי הבעיות רגשיות ולא מערכתיות. ברגע שיש בעיה של מערכת, אין לו שום בעיה: בבירור המתגלגל לו הוא יודע לטפל היטב. הוא מכיר את המערכת הזאת, מוצא את הפיתרון ועושה מה שצריך לעשות. הוא סיגל לעצמו, בלי משים, את הגינונים של המערכת המטריאליסטית שבתוכה הוא חי, והדבר מעיק עליו. הוא תוצר של חברה שבעה, המתגלגלת בכת־אוכל, אך הוא תוצר לא מאושר של החברה הזאת".

„מה שמעניין אותי בקולנוע בעיקר הוא הסיפור. אני אוהב סיפור פשוט וברור. הבסיס לסרטים שלי הוא תמיד הסיפור. נקודת־המוצא היא סיפור ולא רעיונות או מסר משמעותי. אבל, אם דרך הסיפור שלי יעבור מסר, לא אתחמק ממנו. ל„עד סוף הלילה" מיבנה פירמידאלי. הוא מתחיל בקול המולה גדולה מאוד. תחנה מרכזית: נכנסות דמויות רבות, סיפורי־מישנה רבים מתנקזים לשליש הראשון של הסרט. לאט־לאט מתנקים סיפורי־המישנה, הרעש נעלם, עד שאנו מסיימים בשני אנשים, באיש אחד, אולי אפילו בתמונה ובצליל אחד בלי־בד. יש משהו יומרני מאוד ברצון להעביר מצב ישראלי גועש, עם מועקות סימולטניות, לתחום של שני אנשים, או אדם אחד בלבד. ועוד, בנוסף לכך, לעצב את הדמויות באופן מלא ועצמאי ולהעביר דרכן ריגושים אל הצופה. לכן, השתדלתי לברוח מן הסכנה להעמיד אב־טיפוסים: שהבן הוא ישראל הצעירה והאב הוא ישראל המבוגרת. כדי למנוע זאת, השתדלתי לבנות דמויות ספציפיות.

„את השחקנים לסרטים שלי אני בוחר על־פי מראם החיצוני. פעם שאלו אותי בראיון, איך אתה עובד עם שחקנים, ועניתי בהומור: בעיקר אצל הסוכנת שלהם. אני מאמין מאוד במראה החיצוני של השחקנים ועבודה אינטנסיבית עם שחקנים אינה מתאימה לי. אני בוחר את השחקנים כך שיהיו קרובים במראה, בדיבור, בדברים החיצוניים, לדמויות שכתבתי. יוסף מילוא ואורנה פורת עניינו אותי, כי הייתי זקוק לשחקנים מבוגרים שעדיין נראים טוב. הם היו צריכים להיות בני שישים, שעדיין שומרים על עצמם חיצונית. כך שהצופה יאמין שלאשה כזאת יכול להיות רומן ושהאיש הזה לא יראה כסמרטוט־רצפה מוחלט. שיוכל להעביר רגש של פגיעות. גם אסי דיין נבחר על־פי מראהו. הוא אפילו הזיק לדמות, שבתסריט אולי נשארה מעט סתמית, והכה נשמה משלו".

נועה בלאס: הצבע הוא השם

על הולדת היצירה „המלך האפור והמלכה הוורודה", לפסנתר, לפעמונים, [illegible]

מאת ארי פרנקל

בימים אלה בוצעה בבית־אריאלה בתל־אביב יצירתה החדשה של המוסיקאית נועה בלאס: „המלך האפור והמלכה הוורודה". מוסיקה המלווה, עוטפת ומשלימה ספר חדש שלה, הנושא אותו שם, שיצא־לאור זה עתה בהוצאת „כתר". איירה אותו ידידתה אלונה פרנקל. בביצוע הפומבי ישראל גוריון היה הקריין ונועה ישבה ליד הפסנתר. על כלי־פעמונים (צ'יימז וגלוקנשפיל) ניגן יהודה כהן.

נועה בלאס הגיעה להלחנה דרך לימודי פסנתר באקדמיה למוסיקה בתל־אביב. היא למדה גם קומפוזיציה, עם המלחינים אבל ארליך, אנדרה הייהו וערן פרטוש. היא מרבה ללמד ילדים, לקרב אותם אל המוסיקה.

„כתבתי שירים לקול ולפסנתר", היא מספרת. „אחר־כך באו שבעה הימנונים מצריים עתיקים, לקול, לפסנתר ולצ'ימס chimes (פעמוני־צינור) מאורכים, מכוונים. אני מחפשת לעומק, תוך־כדי ריכוז. פעם, נחה עלי השראה וכאילו שמעתי את ההימנונים האלה, ישירות ממצרים העתיקה. המוסיקה מתקשרת לצאת השמש בנחתיקה, לנפילת האור על המיקדשים העתיקים. הזמרת אליעזרה אייג'זאקוב השמיעה הימנונים אלה לרקדנית הייה שינפלד, שינפלד כנראה תרקוד בעתיד לצליליהם".

ועכשיו – המוסיקה ל„המלך האפור והמלכה הוורודה". נועה: „סיפור המלך והמלכה נכתב לפני שבע שנים, בשני גלים. כל פעם 'באו' לי חצי. הרגשתי, שאני רוצה לכתוב על מלך אפור ועל מלכה ורודה – והסיפור יצא מאליו. הראיתי את הסיפור לאלונה והיא התלהבה. אך לא רצתה לאייר אותו, טענה, שהוא מופשט מדי. לפני שנתיים השתכנעה והתחילה לעשות את האיורים. רק כשראיתי אותם, התחלתי להלחין. יצאה לי יצירה לפסנתר. [illegible] אני מכורה אחרי הצליל. פעמון מקסים אותי [illegible]. אני מאוד נמשכת למיסטיקה שבמוסיקה.

„[illegible] הציע לי לשבץ ביצירה את הסיפור עצמו. המוסיקה התחלקה לי באופן טבעי. [illegible] הצבע הוא השם [illegible]".

בעת ביצוע הבכורה היה בית־אריאלה מלא עד אפס מקום. בחודשים הקרובים יתקיימו לפחות שני ביצועים נוספים. בעתיד יהיה תקליט של היצירה, אותו ניתן יהיה לשמוע לצד עיון בספר.

בלאס. „מאוד נמשכת למיסטיקה"

★ כל הבידור הזה ★ כל הבידור הזה ★ כל הבידור הזה ★ כל הבידור הזה ★

קדברא בהוליבוד

לקוסם הישראלי עמוס קדברא, המתגורר בלוס־אנג'לס, הולך לאחרונה קלף משוגע. תוך פחות משנה צילם הופעות עבור הטלוויזיה של אוסטרליה, יפאן, ה„אירוויזיון" וארה"ב. נסע לניו־יורק לשבעה ימי הופעות ונשאר שלושה חודשים, לבקשת הקהל. התשלום: אלף דולאר ליום פלוס הוצאות. „הרבה יותר מאשר בטלוויזיה הישראלית, שבה הייתי מוכן להופיע חינם".

לפני חודשים אחדים הופיע בפרק מסידרת הטלוויזיה „סיפורים מוזרים", של סטיבן שפילברג, המשודרת מדי יום א' באנ.בי.סי. בעצם, רק הידיים שלו הופיעו. את תפקיד הקוסם גילם השחקן סיד ציזר. את הקסמים ביצע עמוס, בצילומי־תקריב, ששולבו בסרט. איך הגיע שפילברג הגדול אל

עמוס קדברא. קסמים עם סיגנון

קדברא? הוא פנה אל „מג'יק קסטל", ה„מכה" של הקוסמים, וביקש שימליצו בפניו על קוסם המבצע את הצגת־היחיד הטובה בעולם. הם שלחו אליו את עמוס. „שפילברג מקרין שלווה, שופע הומור ומסוגל לפתור כל בעיה עם חיוך. כשאחד הקטעים עם היוונים לא יצא לי כמה פעמים התחלתי להתעצבן. הוא טפח לי על השכם ואמר: יש לנו כל הזמן שבעולם. לא להתרגש".

עמוס מקדיש עכשיו את עצמו בעיקר ל„קסמים עם סיגנון", אתגרים, בהם נדמה לקהל שהנה־הנה הקוסם עומד למעוד, ובסופו־של־דבר הוא מצליח. קורע עיתון לעשרה חלקים ו„מתקשה" לחבר אותם בחזרה, חיונה מסרבת להפוך למטפחת וכד'. הוא נחשב כיום לאחד מאנשי השורה הראשונה של הקוסמים בעולם, „קוסם של קוסמים". יש לו סודות־מיקצועיים ייחודיים, שאינם ידועים לאיש מלבדו. הוא מלמד בקורס קוסמים מיקצועיים ב„מג'יק קסטל" ומופיע בלאס־וגאס. החל מפברואר הקרוב יופיע במועדון־הלילה „בודי שופ", בימת־המופע היוקרתית ביותר לקוסמים בחוף המערבי.

★ ★ בעוד רוקי ממשיך לחכות את הדוב הרוסי ב„רוקי 4", מסיים סילבסטר סטאלונה את הסרטת „קוברה", בהפקת חברת „קנון" של מנחם גולן, בו הוא מגלם בו בלש פרטי. פסק־זמן של שינוי־תדמית. אבל, בסרט הבא יחזור כנראה לסרטי הגיבור־העשוי־ללא־חת.

★ ★ ברברה סטרייסנד עסוקה בימים אלה בהסרטת „מטורפת", בו היא מגלמת דמותה של יצאנית, המבקשת להוכיח שהיתה לגמרי שפויה בדעתה כשביצעה רצח. הסרט מבוסס על מחזה שהוצג בברודוויי ומבויים על־ידי מארק רידל. התשלום לברברה: לפחות 5 מיליון דולאר.

הצדעה לרנואר

במאי־הסרטים פול מזורסקי מאוהב בקולנוע הצרפתי. לפני שבע שנים ביים את „וויני ופילי", מחווה ל„ז'יל וג'ים" של פרנסואה טריפו. עכשיו הוא מוציא סרט חדש, בו הוא מצדיע לבימאי ז'אן רנואר. ב־32' ביים רנואר סאטירה שנונה ונהדרת בשם „בודו ניצל מן המים". מישל סימון גילם אז נווד חסר־אחריות, המחליט להתאבד בקפיצה לסיינה – ומשפחה בורגנית מצילה אותו ומזמינה אותו להתגורר בצל קורתה. הנווד הפרחח מנפץ את כל ערכי המישפחה, מה שאיפשר לרנואר לצחוק בטוב־לב על הבורגנות הצרפתית. בגירסת מזורסקי מגלם ניק נולטה („עשיר ועני") את הנווד. אבל, במקום לסיינה, הוא קופץ לבריכת־שחיה מפוארת של משפחה עשירה בדרום־קליפורניה. ריצ'ארד דרייפוס והבדרנית בט מידלר מגלמים את הגילגול האמריקני של הבורגנות הצרפתית. הבכורות העולמיות – בעוד כשבועיים.

הורוביץ – לרוסיה

שישים־ואחת שנה אחרי שהפסנתרן המהולל ולדימיר הורוביץ ברח מרוסיה, המתבוססת בדם המהפכה, ונשבע שלעולם לא יחזור אליה, הוא שינה את דעתו. הוא יחזור לבריה"מ ויופיע בה. באפריל יוצא למוסקבה ויגיש רסיטל בתיאטרון „בולשוי". שבוע לאחר־מכן יגיש רסיטל נוסף באולם על־שם שוסטקוביץ' בלנינגראד. „זהו אולם מפואר מאוד", אמר הורוביץ, „שנבנה בידי יקטרינה הגדולה. אני מכיר היטב את המקום. הופעתי שם לפני שברחתי".

מה גרם לפסנתרן הקשיש לחזור ולהופיע ברוסיה?

בפגישת־הפיסגה, שנערכה בנובמבר האחרון בז'נבה, החליטו רייגן וגורבצ'וב על חילופי תרבות בין שתי המעצמות. הורוביץ היה האמן הראשון שנבחר לייצג את המוסיקה האמריקנית בפני החברים הסוציאליסטים. יש טוענים, שרייגן עצמו הרים טלפון להורוביץ, שטען לא מכבר: „אין לי כל רצון לחזור לשם. איני סובל את גישת הסובייטים למוסיקה, לאמנות, לכל דבר. איבדתי שם את כל מישפחתי". רק אחרי מסע הפצרות ושיכנועים של הבית־הלבן ריכך את עמדתו. הוא הסכים לצאת לשתי הופעות, ויתר על שכר והתנה הופעתו בדרישה אחת: שיבוא עימו פסנתר ה„סטיינוויי", עליו הוא מנגן בכל הופעותיו.

ביג דיל

ברודוויי מצפה בקוצר־רוח למחזמר החדש של בוב פוסה „ביג דיל", שיועלה בעוד כחודשיים. פוסה, הידוע־בישראל בזכות סרטיו „קבארט" ו„כל הג'אז הזה", נחשב לאחד מבימאי־המחזמר הגדולים בארה"ב. הרקון לשעבר („נשיקני קייט") והכוריאוגראף („מישחקי הפיג'אמה") ידוע בהערצתו לקולנוע האיטלקי. באמצע שנות השישים לקח את „לה סטראדה", סרטו הקלאסי של פליני, והפך אותו למחזמר המצליח „צ'ריטי המתוקה". עכשיו חוזר פוסה אל הקולנוע האיטלקי ואל הפארסה הקלאסית של מאריו מוניצ'לי „ביג דיל ברחוב מאדונה". הסיפור על כנופית הנוכלים, המתכוננת לשוד נועז בעיצומו של חג דתי, הועתק מסביבתו האיטלקית לשיקאגו של שנות השלושים, ימי הגאנגסטרים והשפל הכלכלי. כהרגלו של פוסה, ההפקה מפוארת ועשירה. מספרים, שפוסה עבד עליה למעלה משנה ומנבאים כי זה יהיה הלהיט הגדול של 86.

הצגת־ההרצה, עם קליבנט דרייקס ולורטה דיבין בתפקידים הראשיים, מתחילות בימים אלה בבוסטון.

ישראלי בוורסאי

העיתונות הצרפתית ציינה באחרונה לטובה את הישראלי מ. מלצר, מומחה בינלאומי לאקוסטיקה. מלצר הוא שתיכנן את האקוסטיקה באולם הקונצרטים הענק שבוורסאי, המכיל עשרת־אלפים מקומות ישיבה. באולם זה ניצח לאחרונה דניאל בארנבוים על ה„מיסה סולמניס" לבטהובן, בביצוע תזמורת פאריז (שהוא מנצחה זה 10 שנים) בת 120 נגנים ומקהלה בת 200 זמרים. בהתקנת האקוסטיקה הושקעו למעלה ממיליון פראנק והמבקרים ציינו כי היצירה נשמעה „כאילו נוגנה בקתדראלה אמיתית".

תחיית הבאלט של מונטה־קארלו

הנסיכה קארוליין ממונאקו חידשה מסורת ימים־עברו, כשהקימה להקת־באלט קבועה בנסיכות. „באלט מונטה־קארלו" היה מוסד בעל מוניטין במשך שנים רבות. הלהקה הוקמה ב־1913 על־ידי האימפרסריו הרוסי דיאגילב ושמות גדולים רבים נקשרו אליה, ביניהם סטראווינסקי, בראק, קוקטו, ליפאר וניז'ינסקי. עם מות דיאגילב החלה השקיעה ובעת המילחמה העולמית השניה פורקה הלהקה. הנסיכה גרייס חלמה במשך שנים לחדש את פעולתה. עם מותה נקטעה הפעילות לחידושה ועתה אספה קארוליין אנשי־מיקצוע מעולים והקימה להקה, שהופעותיה זוכות כבר עתה לתשומת־לב ולביקורות טובות.

מותה של זרוקה

„לא קורת־גג וללא חוק", סרטה של הבימאית אנייס וארדה, זכה להצלחה רבה על מסכי פאריז. הסרט, שזכה באריה הזהב בפסטיבל־ונציה, הוא סיפורה של צעירה זרוקה (סאנדרין בונר), נחמדה, מאהמת ומנוכרת, הנוסעת לכל אורך הסרט לשום מקום, לשום מטרה. היא אינה מבקשת דבר מאיש, פרט לטרמפ ולמעט סים. היא פוגשת בדרכה אנשים רבים, מהם נדיבים ומהם כאלה הזורקים תמורה על עזרתם. לאמיתו־של־דבר, גורלה אינו נוגע לאיש. גם הפרופסורית, העוסקת בהצלת עצי־ערמון ממוות, אינה מהססת לנטוש אותה לבדה, בקצה היער. הסרט מתחיל מסוף הסיפור, כאשר כפריים מוצאים את מונה קפואה למוות. הפלאש־בקים הם שיחזור דרכה אל הכפור. כבשאר סרטיה, מצליחה הבימאית („חומת, חומות") לומר הרבה יותר מכפי שנראה על המסך. כל מי שפגש בנערה – וכמוהם קהל הצופים – חשים כי במידה זו או אחרת הם אשמים במותה.

★ ★ מארושקה דטמרס, הצעירה ששיחקה את כרמן בסרטו של גודאר „שם פרטי כרמן", משחקת עתה בתפקיד הראשי בסרט חדש, „שטן התשוקה", בבימוי האיטלקי מארקו בלוקיו („קפיצה לריקנות", „הנרי הרביעי"). הנושא: פרשיית־אהבה בין נערה לבין טירוריסט מן „הבריגאדות האדומות", שהוא גם רוצח אביה.

★ ★ מכל אנשי האמנות מעריך

דטמרס. אהובי הטירוריסט

פדריקו פליני ביותר את הקומיקאים. זאת אמר בראיון, ששודר לאחרונה בטלוויזיה הצרפתית. לקומיקאים, אמר, מגיע התואר של גיבורי האנושות, כיוון שהם מצליחים להשכיח מהאנשים את טרדותיהם ואת צרותיהם ומעניקים להם מדי פעם שעה־שעתיים של הנאה וצחוק בחיים, אמר הבימאי האיטלקי. יש לאדם מעט מאוד סיבות לצחוק.

★ ★ הבימאי הצרפתי קלוד ללוש צילם את מירוץ־המכוניות פאריז – דאקאר כסצינה לסרטו החדש „אחרי עשרים שנה", סרט המשך ל„גבר ואשה", שעשה לפני עשרים שנה. בסרט החדש יככבו אנוק אמה וז'אן לואי טרינטיניאן, שכיכבו גם ב„גבר ואשה". טרינטיניאן, שהוא נהג־מירוצים בסרט, הוא נהג־מירוצים גם בחיים.

רמי דרומי, הוליבוד ★ יהודה סתיו, ניו־יורק ★ חוה קארין, פאריז

חלום ושברו

המחזה „אוסטרליה הדרומית", המועלה בתיאטרון־חיפה, מעמת קיבוצניקים צעירים עם בני־נוער מעיירת־פיתוח – ועם מצפונם. האידיאלים החברתיים – מול המציאות בשטח

מאת אירית דיקל

ההצגה „אוסטרליה הדרומית", המועלית בימים אלה על־ידי „במה 2" של תיאטרון חיפה, עוסקת במיפגש בין עולמם של צעירים הגדלים בעיירת־פיתוח לבין זה של בני־קיבוץ צעירים.

המחזה נכתב על־ידי הפסיכיאטר יוסי הדר ובויים על־ידי אילן תורן. ניסיון מעניין, עם צוות־שחקנים שחלקו פנים חדשות בתיאטרון: שלום שמואלוב, גדעון שירין, דני רוט, תחיה דנון וגיורא שמאי.

המחזה מספר על מישפחה צעירה בקיבוץ – דן וכלתה – המאמצים את זאביק, צעיר בן עיירת־פיתוח סמוכה. לאחר שנה של מועמדות, עומדת להיערך אסיפת־חברים, שתקבע אם זאביק יתקבל כחבר. על סף הגשמת חלומו זה מופיע חברו וינקר, ששוחרר זה־עתה מן הכלא, ומנסה לשכנעו לעזוב את המשק ולבוא עימו לאוסטרליה־הדרומית.

המחזה בנוי כמותחן. לאט־לאט מתבהר האירוע המרכזי, שקרם לתחילת ההצגה.

מסתבר, שווינקר היה ראש־כנופיה של נערי שכונות מעיירת־הפיתוח, שנהגה לפשוט מדי פעם על הקיבוץ ולסחוב חפצים אישיים. פעם, בשעת פריצה, הוכש אחד מבני החבורה על־ידי נחש, וינקר רץ להזעיק עזרה.

המזכיר, שידע על הפריצה, מונע בעד בנו, דן, מלתת את האמבולנס. לגירסתו, מבקשת ה„חיה" להתביא באמבולנס את הגניבה וכך להבריחה החוצה. דן מודיע לווינקר שאין אמבולנס, ווינקר מבלה המתו באכיו של דן ובכל הניקרה בידיו – ומאוחר יותר נכנס על כך לכלא. לשנה־וחצי. המוצע מונח לבית־החולים באיחור ומת כעבור ימים אחדים.

„המחזה עוסק בחלום הקיבוצי ושברו", אומר הבימאי, אילן תורן. „וינקר, החוזר מבית־הסוהר, מעמיד עצמו במצב של תלמיד פתות, הרוצה להבין מה קרה באמת. הוא משרטט את הדימוי־העצמי של המעורבים בפרשה. 'אני אפס – אתם חברה מתוקנת. לצרף אותי להיות כמוכם', הוא כאילו אומר. החברה נאלצת להתמודד עם השאלה האם היא ניסיונות ביעותיקיבוצית וכיצד היא תופסת אנשים שגדלו בלי קשר עבוק לארץ ולמסורות הלאומיות. הוא מציע לנגוח חלום במציאות שבורה. מה הסיכוי היחיד להיגלל. החלום הריב להתגבס בסקעי־מציאות. רק כך הוא יהיה מעוגן בחיים.

„בכוונה לא נכנסתי לבעייה של קיבוץ קרתי. כלל לא בטוח שווינקר הוא מפגע מיוחד. אנחנו יודעים שהוא בא מעיירת־פיתוח ותו לא. הוא אינו מטיף מוסר ואינו בוטה. אינו מרגיש שמישהו חייב לו משהו. הרכוש היחידי שנותר לו הוא יכולת התבוננות להיות עם העשרים של עצמה. תאוות העיוותות אישית מאוד המוטלת עליהן שלא כמורגע. בעיניה מתנהלת עולם מיגורל שלם. שרות הקיבוץ מתגלית.

„בעבר הייתי חבר קיבוץ ראש־הנקרה. יכול להיות, שיש קשר בין עברי הקיבוצי לבין המחזה שלי כבמאי. בגיל 23 התאכזבתי מהחלום ועזבתי. לגבי, הקיבוץ הפסיק להוות תשובה לבעיות של האדם כמובן. יש כמובן הקבלה אירונית בין אוסטרליה־הדרומית כחלום לבין הקיבוץ כחלום, אי־אפשר לברוח.

„אני מרים כאן דגל של בוחן נגד הקיבוץ. האוטופיה היא נכונה וחיכולת האדם להתגבר, לשכנע ולהתגלגל. [illegible] אין לי כוונה להרוס את הקיבוץ כלל. [illegible] העיקר הוא לשמור על בלפוריות, והאידיאל החברתי המשותף לו, בכל לכשרות, אינו מוכל עליו את ההתנכרות המשרית כמוש".

תחיה דנון ושמואל שמואלוב ב„אוסטרליה הדרומית". החלום – [illegible]

סטיאנה חוזרת

היא לא „נעלמה". אין זו אשמתה ששתי הפקות בהן השתתפה בתיאטרון החיפני נפלו ורק אחת המריאה. פסק־הזמן שלקחה מי שרק לפני ארבע שנים היתה השחקנית הלוהטת ביותר בארץ היה, לדבריה, רק לטובה. עכשיו היא חוזרת עם „נסים ונפלאות בקופסאות שימורים", ב„הבימה", בה התחילה את הקאריירה הישראלית שלה כסטאטיסטית

מאת עמוס אורן

רק לפני ארבע שנים היתה טטיאנה קאנליס־אולייר שחקנית־התיאטרון המרוברת ביותר בארץ. היא נימנתה אז עם הלהקה הצנועה, הסימפאטית והיעילה של תיאטרון באר־שבע, אך שמה, תוויפניה ואיכויות מישחקה, הגיעו לכל פינות הארץ. היא קפצה מתפקיד־ראשי אחד למישנהו: „אוסטריה עלית", „איוואנוב", „סקאפינו", „מידה כנגד מידה", „שש נפשות מחפשות מחבר", „אגדות מיערות וינה", „מודיליאני", „אפר", „שפע". אבן חן, שנוכחותה הפכה כל זר לכתר.

לפתע, בבת אחת, נעלמה. ירדה מן הכותרות. עתה, עם שובה לככב ב„נסים ונפלאות בקופסאות שימורים", מאת דאריו פו, ב„הבימה", נשאלת השאלה: איפה היית, אהובה?

טטיאנה, 33, ילידת רומניה, עלתה לישראל ב־1978, עם בעלה קוסטין קאנליס־אולייר, נגן גיטארה־קלאסית. אחרי כשנה־ומשהו „ירדה" לבאר־שבע, שם כיכבה במשך שלוש עונות.

„עבדתי אז בקצב מאוד אינטנסיבי. קפצתי מתפקיד לתפקיד. עשיתי המון תפקידים. באר־שבע היתה בית וחממה בשבילי. במשך כל התקופה הזאת גרתי בתל־אביב. זאת אומרת, בעלי גר בתל־אביב. לי לא היה זמן לחזור לשם. זה לא היה קל. התגעגענו להיות ביחד. אחרי שלוש שנים בנגב החלטתי, שלא רק מבחינה מישפחתית אלא גם מבחינה מיקצועית, אני צריכה לעשות הפסקה. לראות קצת שמש, לא רק את זרקורי הבימה".

אחרי מנוחה של כחצי שנה, נענתה להצעה מפיתה של התיאטרון החיפני, עם עמרי ניצן כמנהל־אמנותי: לעשות את לאה'לה בהפקה חדשה של „הדיבוק", עם יוסי יזרעאלי כבימאי.

ההפקה נגנזה, מסיבות תקציביות. תופעתה של טטיאנה התארכה וכך „נשרפה" לה עונה שלמה. הכאב על ביטול „הדיבוק" (לימים יעלה אותו יזרעאלי ב„תאן") היה גדול. היא השקיעה המון עבודה בתפקיד, שאמור היה להיות גולת־הכותרת של הקאריירה התיאטראלית שלה בישראל.

היא החליטה להישאר בחיפה עונה נוספת („תמיד בחנתי את הצעות־העבודה על־פי העניין שבהן ולא על־פי גודל התיאטרון"), כדי לעשות את „מילחמת טרויה לא תהיה" של ז'ירארו, בבימוי מיקי גורביץ, ואת „אנטיגונה" של סופוקלס, בבימוי הדרום־אפריקני ברני סיימון. הראשונה, בה גילמה את דמות הלנה היפה, היתה הצלחה; השניה, בה עשתה את אנטיגונה, היתה כישלון. „כבר ידעתי הצגות לא־מצליחות בעבר, אבל כאן הכאב היה גדול במיוחד. נוסף על הזמן והעבודה שהשקענו, היה גם הסבל של להיות על הבימה ולא להגיע אל הקהל. ודווקא אהבתי כל־כך את החזרות ואת העבודה עם הבימאי..."

כך, שהיא לא „נעלמה". אין זו אשמתה ששתי הפקות נפלו ורק אחת המריאה. היא אינה נוטה לתת פומבי לרגשותיה. „כשחקנית, אני נחשפת לקהל מדי ערב. את החיים הפרטיים שלי, את רעיונותי ורגשותי, אני רוצה לשמור לעצמי. הרגלתי את הקהל לבכורה כל חודש־וחצי. היתה תקופה, שהצגה ללא טטיאנה היתה מעוררת שאלות. אז כשאני עושה הפסקה, שואלים מה אתי. יש תקופות, שהבן־אדם יכול לעבוד יותר. יש תקופות, שהוא מוכרח להירגע. קצב כמו בתיאטרון באר־שבע אינו בריא לשחקנים. אנחנו עובדים עם הנשמה ועם הדימיון. צריך לתת להם לנוח, למלא מצברים. אחרי שלוש שנים של עבודה שמתי־לב שלא קראתי אף ספר, מלבד מחזות וסיפרות סביב ההצגות. אפילו לא ברומנית, שפת אמי. ההפסקה, מבחינה זו, היתה נפלאה. התחלתי לקרוא, ליהנות גם מסיפרות עברית. זה לא היה ביזבוז זמן. זה היה צריך לקרות".

עכשיו היא חוזרת ל„הבימה", הבימה הראשונה עליה דרכה בארץ, חודשים אחרי שעלתה מרומניה. התפקיד הראשון שלה: סטאטיסטית ב„מלך מרוקאי". „העברית שלי היתה מאוד דלה. כל מה שרציתי היה לעמוד סתם על הבימה ולשמוע את השפה, את המנגינה שלה".

ב„נסים ונפלאות בקופסאות שימורים", קומדיה על עקרות־בית בתקופה אינפלציונית, הלוקחות את החוק לידיהן ומסתבכות אגב־כך עם בעליהן שומרי־החוק־והעקרונות ועם המשטרה, היא מגלמת את אחת מעקרות־הבית (השניה, יונה אליאן). „הסיבה העיקרית לכך שהסכמתי להשתתף בהצגה, היא מפני שזו קומדיה. אחרי כל ההצגות הכבדות – 'שפע', 'אגדות מיערות וינה', 'שש נפשות', 'אני טיגונה' – הייתי, פשוט, צמאה לעשות קומדיה. ברומניה עשיתי יותר קומדיות מדראמות".

עונה ראשונה, חמש הצגות

כבת יחידה להורים שעסקו בקולנוע – אביה היה מנהל אולפן לסרטים דוקומנטאריים; אמה מנהלת מעבדה להפרדת־צבעים בסרטים – היה ברור לטטיאנה מגיל צעיר שהיא רוצה להיות שחקנית. בת 18 והצי התקבלה ללימודי תיאטרון באוניברסיטת בוקרשט, אחרי בחינות־מיון קפדניות. הלימודים המפרכים, ששמו דגש על מישחק, נמשכו ארבע שנים, לדבריה הכנה מעולה למיקצוע.

מתיאטרון האוניברסיטה הגיעה לתיאטרון הממלכתי „ניולשטי", כשם רובע בבירת הרומנית. שם הירבתה לשחק בקומדיות דווקא. עם סיום הלימודים נישאה לקוסטין, ידיד־נעורים. עלו לארץ ארבע שנים אחרי שסיימה את לימודיה. לפני שחשבה על היקלטות בתיאטרון הישראלי, ביקשה ללמוד את השפה העברית. היא עשתה זאת באולפן ברמת־אביב, כשכבר היתה ניצבת ב„מלך מרוקאי". כשחשה שהיא נתגברה על השפה, הלכה לבחינות בתיאטרון לילדים ולנוער. בחנה אותה ציפי פינס, אז בימאית־הבית של התיאטרון ולימים מנהלת תיאטרון באר־שבע. היא המליצה על טטיאנה בפני גרי בילו, אז מנהל תיאטרון באר־שבע, היום מנהל „בית צבי". בילו נדלק והצמיד לה את אפרים אבא כמדריך לעברית ולדיבור נכון. כך, בעונה הראשונה שלה בבאר־שבע, עשתה חמישה תפקידים גדולים: „מידה כנגד מידה", „אוסטריה עלית", „איוואנוב", „סקאפינו" ו„שש נפשות מחפשות מחבר". מכאן ואילך הכל היסטוריה.

טטיאנה ודעור ב„נסים ונפלאות". „אחרי כל ההצגות הכבדות, הייתי צמאה לעשות קומדיה"

ישראל ארץ האגדות

תריסר אגדות קלאסיות יוסרטו בארץ ע"י גולדן־גלובוס, לסרטי־קולנוע באורך מלא. בראשונה, „בת הטוחן", תגלם את התפקיד הראשי איימי אירווינג, חברת־החיים של שפילברג

מאת נחמה דואק

שתים־עשרה אגדות־ילדים עומדות להיות מוסרטות בישראל. פארק־הירקון יהפוך לאתר־הסרטה ענק, בו תיראה כיפה־אדומה בדרך לבית סבתה, ברחובות יפו יראה החלילן מהמלין, המוליך אחריו נחילי עכברים אחוזי כשף־נגינתו. במארס הקרוב יתחילו בהסרטת האגדה הראשונה: „בת הטוחן", המוכרת גם כ„עוץ לי גוץ לי", או בשמה הלועזי „רומפלסטילסקין", הלוא הוא שמו המיסתורי של השד הברשע, הרוצה לגזול מבת־הטוחן את בנה, מאקס.

כתפקיד בת־הטוחן היפהפית, שאביה מכסית לנסיך כי היא יודעת להפוך קש לזהב, תשחק השחקנית האמריקנית איימי אירווינג, ששיחקה ב„ינטל" וב„התחרות", אך מוכרת יותר כחברת־חיים של סטיבן שפילברג. כנס המשותף, שנולד לפני חודשים אחדים, יהיה בסרט התינוק מאקס. על־פי השמועה יבקר שפילברג בארץ בחודש ההסרטה.

את כל 12 הסרטים, שיהיו באורך מלא ומיועדים להקרנה מיסחרית בבתי־קולנוע, מפיקים מנחם גולן ויורם גלובוס. המפיק בפועל יצחק קול. „פרקנו אתרי־צילום בהונגריה, בפורטוגל וביוון, ולבסוף החלטנו שכל הסרטים יוסרטו כאן. אנחנו משוכנעים, שישראל יכולה להיות מרכז תעשיית קולנוע", אומר קול.

לדבריו, רק בתפקידים הראשיים יופיעו שחקנים זרים. בכל תפקידי־המישנה יופיעו שחקנים ישראליים. עם אחרים מהם מתנהל מו"מ מתקדם. ביניהם: יהודה אפרוני, שייקה אופיר ואריק לביא. עריכת הסרטים תיעשה בארה"ב. צילומי־החוץ של הטירות ייעשו בפורטוגל, המשופעת במיבצרים מרשימים. כל צילומי־הפנים ייעשו ביפו, בפארק הירקון ובירושלים. חלק מהצילומים ייעשו באולפן־ההסרטה המשוכלל, ההולך ונבנה על־ידי חברת „קנון" ליד ירושלים.

עדיין לא נמצאה שחקנית ראשית ל„היפהפיה הנרדמת". בימים אלה מתפרסמות מודעות, המבקשות שחקניות יפות, דוברות אנגלית, להציג את מועמדותן. „אנו מחפשים תגלית אמיתית לסרט זה. גם ישראלית, אם תהיה מוכשרת, יפה ודוברת אנגלית, תוכל לככב בו", אומר קול.

כל אגדה תוסרט במשך 30 יום, בתקציב של מיליון דולאר. כל הבימאים אמריקניים. את איימי אירווינג ב„בת הטוחן" יביים אחיה, דייוויד, שעשה עד עתה כמה סרטים לטלוויזיה. הוא גם כותב התסריט. לשאלה האם תבויים אחת האגדות על־ידי בימאי ישראלי משיב קול: „אנו חייבים לקלוע לטעם הקהל האמריקני ולרוח־החשיבה של ילדים אמריקניים. בימאי ישראלי, שאומנם גדל על אותן אגדות אך לא התחנך באמריקה, לא יוכל לעשות זאת כהלכה".

אחרי „בת הטוחן" יבואו „היפהפיה הנרדמת" ו„הנזל וגרטל", שיוסרטו במקביל. אחריהן „בגדי המלך החדשים", „היפהפיה והחיה", „חתול במגפיים", „שלגיה", „סינדרלה", „ג'ק והאפונה", „הצפרדע והנסיך", „כיפה אדומה" ו„החלילן מהמלין".

איימי אירווינג בסרט „חוצים"

ג'יימס טיילור. „חייתי זמן רב עם תחושת [illegible]"

ג'יימס טיילור: עדיין איתנו

סוף לסמים, סוף לאלכוהול, סוף לעשר השנים הרעות. הוא מכור עכשיו רק להתעמלות אירובית ולחברתו החדשה. השיקום האישי והאמנותי שלו משתקף היטב בתקליטו החדש „לכן אני כאן". מי שאהב אותו אז ישמח לשמוע אותו שוב

מאת יואב קוטנר

במחצית הראשונה של שנות ה־70 – וזה היה רק לפני 10–15 שנים – נחשב ג'יימס טיילור לאחד היוצרים הבולטים בסינגר־סונגרייטר... משוררים, ששרו שירים [illegible]

[illegible]

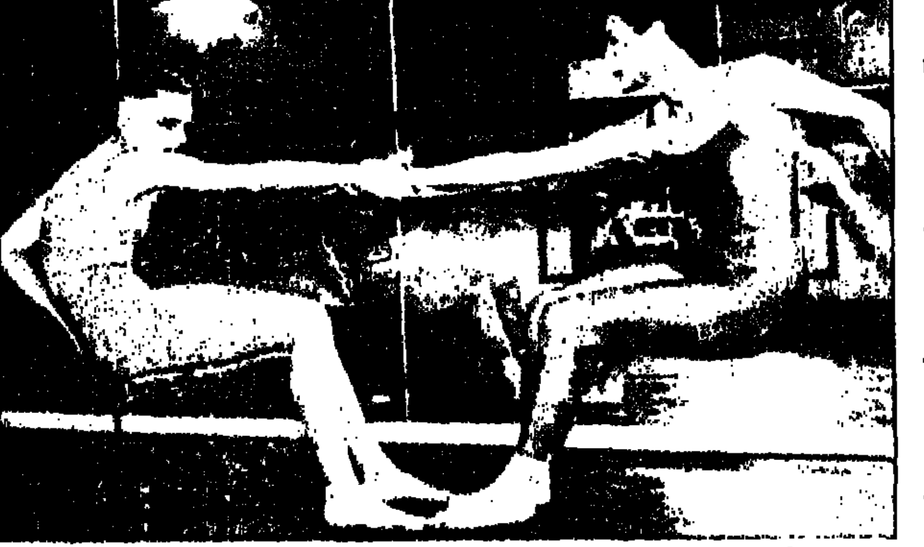
לספל. הוא הוציא רק תקליט אחד, כושל, ב־1981 („אבא אוהב את עבודתו").

עכשיו מסתיימת, כנראה, השנים הרזות. טיילור חוזר עתה עם תקליט חדש, ראשון לאחר ארבע שנים, „לכן אני כאן". לאוהביו זוהי פגישה משמחת עם יוצר, שהיו לו תקופות שפל אך נשמע עכשיו [illegible]

[illegible]

הליכה אל האדמה

רינה שינפלד וחמש מתלמידותיה – ביניהן בתה, תמר – בתוכנית חדשה, „גלים", בהשראת ספרה של וירג'יניה וולף. על הבימה ענף מעוקל, אבנים, חול, מים, קונכיות וכפות־תמרים, ההופכים ליצורים חיים ולפארטנרים לריקוד ● „הגוף שלי עובר תהליך של חזרה אל הטבע"

רינה שינפלד ובתה תמר בעת חזרה. „בתי בחיים אינה בתי על הבימה"

מאת שרה ארנון

הפרימדונה יצאה מתוך חצאית־הצמר והשילה את הצעיף שכיסה את כתפיה. על הבימה עמדה אשה רקיקה, כבת חמישים, בבגד־גוף שקוף כמעט, שלא הותיר הרבה מקום לדימיון. אפילו לא גראם אחד מיותר. גוף חוק של רקדנית. דקות אחרות לפני חזרה, בזמן אמיתי, עם הפארטנריות שלה. מותחת זרועות ורגליים, מעניקה לגפיים חירות גמורה להתנועע כרצונן. כאילו זה הדבר הפשוט, הקל והטבעי ביותר שניתן להעלות על הדעת.

עשרות שנים היא עוברת על כבע קני זה הריקוד. לפני כעשר שנים היתה הפרימה־בלרינה של „בת שבע". מאז עזבה את הלהקה המסודרת והמסובסדת היא רוקדת סולו, יוצרת, מעמידה תלמידים, בלי תקציבים, בלי אדמיניסטראציה, בלי יחסי־ציבור.

עוד כמה סיבובי חימום וסיבוב קלילים על הבימה, בציפייה חסרת־סבלנות לרקדניות הצעירות. „במקום שיחכו לפרימדונה, הפרימדונה מחכה לדור הצעיר", היא אומרת בחיוך, בלי להסתיר את הנאתה.

רינה שינפלד בתוכניתה החדשה „גלים", כוריאוגרפיה שלה, בהשתתפותה. לראשונה יחד עם רקדניות, שזה־עתה סיימו את לימודיהן אצלה. לאחרונה הופיעו לפני שנה־וחצי בעבודת סדנה. „היום הכתרתי אותן לרקדניות", אומרת שינפלד. בהמשך השיחה תרבה לדבר על יחסי מורה־תלמיד, הדומים בכל, לדעתה, ליחסי הורה־ילד. אתה מאמין לה, כשהיא מדברת על הפן הזה באישיותה: להעמיד תלמידים, להתמסר להם, לעצב איתם, לעודד, ללכת לצדם במסלול הכפתך של הריקוד, עד הסוף.

„גלים" – בשני חלקי הערב. היוצרת, עם חמש רקדניות מ„תיאטרון־מחול רינה שינפלד", ב־1,3,13.2, במוזיאון תל־אביב וב־10.2 בירושלים.

בתוכניה מובאות לתיאור הכותרת, מתוך „גלים", ספרה של וירג'יניה וולף. האם זה מקור ההשראה?

„יש בספר משהו המזכיר לי את עצמי", היא אומרת. „הגוף שלי עובר תהליך של חזרה אל הטבע. כמובן, שעדיין לא הגעתי בשלמות למה שאני מחפשת. אבל, אני בדרך. אצל וולף מצאתי גיבורים למחשבות ולדרך המחול שלי. זההיה מצמיחה טבעות, כמו עץ, כמו עץ, עלים נושרים", היא מצטטת עליה ומדברת על השמחה שנכנסה עלה.

בטרילוגיה שלה, עימה הופיעה לפני כחצי שנה, היו הפארטנרים שלה על הבימה ירקות־כד, פחים, חוטים וקקלות. החפצים־המקובלים שינו מקומם, ביצירה הנוכחית, לעצמים מן הטבע. כבר בעבודתה עם הסדנה נראו על הבימה עלי־שלכת, עיתונים ונוצות־טווס אווריריות ומלכותיות, [illegible] אף כאן. הכקל הגיאומטרי המתולף כענף מעוקל. כן נוספו אבנים, חול, מים, קונכיות וכפות תמרים, ההופכים ליצורים חיים ולפארטנרים לריקוד.

מה יש ב„גלים"? „מסע אל עולמות רחוקים. תחושה של ללכת אל האדמה". איזה תפקיד משחק הגיל בהליכה אל האדמה? „יש אצלי ירידה מסוימת, תהליך של נבילה והזדקנות. ושלא יבינו אותי לא נכון: אינני פורשת, אינני חושבת להפסיק לרקוד".

בתה, תמר פינבלט, כמעט בת 18, היא אחת מחמש הרקדניות שעל הבימה. האם כעצם הנוכחות על בימה אחת עם הבת היא מעבירה לצופה מסר? „לא בכוונה. נכון שיש בריקוד זה הרבה ביטוי לאמהות אישית שלי, לידה, מאבק, הקרבה, אמהות, ילדות, בת לא. אבל, בתי בחיים אינה בתי על הבימה. הפרדתי לחלוטין בין חיי הפרטיים לבין הבימה".

מעבר להיבטים האישיים, נוצרה פה להקה חדשה, קבוצה מגובשת של רקדניות צעירות, שינה מטפחת זה שנים אחרות וקשורה אליהן רגשית. שלא כבסדנה, שם מעורבותן היתה ניכרת בכל, כאן היא בעלת־הבית. „הן הולכות יחד באותו מסע. כולן יוצרות. אבל, אני הכוריאוגרפית. זו יצירה שלי", עם דגש חזק על שלי. „יש בכל זה הרבה ממני. כל רקדן שמגיע לרקוד איתי חייב שתהיה בו יצירתיות. כך זה בכל סוג מחול שהוא, במחול הפוסט־מודרני, בפוסט־פיסט מודרני, או אצל פינה באוש. אי־אפשר להפריד בין הביצוע לבין היצירתיות".

האם העובדה שיש רק נשים על הבימה גורמת לה לעבוד אחרת, להעביר מסרים אחרים? „בלהקה אין בחורים לא משום שלקחתי דגל ואמרתי: אני פמיניסטית. בסדנה היו בחורים, שנשרו תוך־כדי תהליך הזיקוק של היצירה. הייתי חייבת למצוא את הנכון והמושלם לקהל ולאלוהים. העבודה אצלי היא כמו פולחן, דת. כלי באה בסכים וכלי כסף. הדברים היו חייבים לעבור סינון. כמו תהליך של לידה. נאלצתי להוציא דברים לא מתאימים. כך, נשאר לבסוף רק האלמנט הנשי. עכשיו, בבחינת הטעם שלי, ההרכב הזה מושלם.

„הדרישות שלי גבוהות. הגוף של הרקדניות שלי חייב להיות מושלם ויפה־לעין. האמנות שלי אינה של הדרקות, של הלאדוכוביות. הן ואני עובדות קשה, תוך משמעת ספרטנית כמעט". היא מבשינה על תהליכי ההתבגרות וההבשלה העוברים על אמה „בארץ, התהליכים האלה אינם די מבושלים. אנשים אינם מאוזנים נכון. מצד אחד נוקשות חברתית ואפשרי־בכיבול, מצד שני האידיאליזם־טאמע".

שינפלד, פרימדונה, מחולל לא אידיאליסט־מנציה. רוקדת עם בתה ועם תלמידותיה על בימה אחת, באולם בעל נופך מיסטי, תוך הישענות עזה לטבע, לשורשים, לאדמה.

„העבודה אצלי היא כמו פולחן, דת... אי־אפשר להפריד בין הביצוע לבין היצירתיות... בתהליך הזיקוק של היצירה הייתי חייבת למצוא את הנכון והמושלם לקהל ולאלוהים"

תמר: לרקוד עם אמא

איך זה לרקוד עם אמא על במה אחת על הבימה? „אני לא מתייחסת אליה כמו אל אמא שלי, אלא כאל רקדנית. זה אצלנו כבר עניין של שנים, לדעת להפריד בין הבית לבין הריקוד. ברגע שאנחנו נכנסות לסטודיו אנחנו שוכחות את קשרי המשפחה. פה רינה היא המורה שלי, או הפארטנרית שלי. התחלתי לרקוד אצל אמא בגיל שש. [illegible] רקדתי גם אצל [illegible] ארכסונה. באלט קלאסי, [illegible] לקחתי שיעורי ג'אז ומחול מודרני אצל אחרים. גם בסדנה של אמא רקדתי והופעתי לפני שנה־וחצי. [illegible] הכבוד הגדול שלי הוא לרקוד עם רינה שינפלד הרקדנית־היוצרת, לא עם אמא רינה. [illegible]"

תמונה מתוך „גלים". „כולן יוצרות, אבל אני הכוריאוגרפית. זו יצירה שלי"

סרטים

(★★★★) "ראן". המלך ליר של שקספיר בגירסה יפאנית, המתרחשת במאה ה־16. במקום בנות המתכחשות לאביהן מופיעים כאן בנים סוררים. קומפוזיציות יפות, שעיצב אקירו קורוסאווה. ב"צפון" ת"א.

(★★★½) "הכבוד של פריצי". הבימאי הקשיש ג'ון יוסטון ביים קאריקטורה אופראית על סרטי הגנגסטרים הנודעים ועל הקודקס המוסרי של המאפיה. ג'ק ניקולסון, ככר ומסורבל, מחקה את דיבורו המאנפף של מארלון בראנדו, ושתי הנשים בחייו, קאתלין טרנר החושנית ("כוחם הגוף") ואנג'ליקה יוסטון (בתו של הבימאי), מתחרות על ליבו ועל לב הצופים. הסרט רצוף בדיחות וקריצות־עין אבל סובל מאיטיות מוגזמת. "הבירה" ים.

(★★★) "שנת הדרקון". סרט בעל עוצמה מהשמלה, העוסק במאפיה הסינית בניו־יורק. לא אתפלא אם הבימאי, מייקל צ'ימינו, יואשם בגזענות: גם בסרטו הקודם, "צייד הצבאים", ניכרה אצלו איבה כלפי העולם־השלישי. מיקי רורקה, מ"ראסטי ג'יימס", בתפקיד איש־מישטרה, מגיש מישחק מקורי ביותר וצילומיו של אלכס טומסון מצויינים. "רב־חן" תל־אביב, "רב־גת" חיפה, "אואזיס" רמת־גן ו"אורן" באר־שבע.

(★★★) "הרבה ולא בלום". מריל סטריפ מלבבת, בתפקיד אשה רומאנטית־נוורוטית, המתרפקת על חוויה אירוטית שהיתה לה בשנות המילחמה, והורסת את חייה. הסרט מבוסס על מחזהו של רוד הייר ("פראבדה" בלונדון) ומצטיין בדיאלוגים אינטליגנטיים. ב"גת" תל־אביב.

(★★½) "רומן הדמים". "במאה ה־16 היו החיים מסוכנים ואלימים. פלא שמישהו נשאר בחיים", אומר הבימאי ההולנדי פול ורהובן, בהתייחסו לסרטו זה. הסרט קשה ואכזרי, נקי מקיטש ורחוק מהאגדות שהורגלנו אליהן. מילחמות, ביזה, אונס ותליות — ואת הנותרים אוכלת המגיפה־השחורה. ב"גורדון המחודש".

(★★★★) "קאוס". סרטם של האחים טאביאני, שנבחר כסרט־השנה מתוך תמיכתם של רוב המבקרים בארץ. ארבעה סיפורים מאת פירנדלו, המשלבים פנטאסיה ומציאות, הומור וסבל אנושי. ב"קרן־אור" הכתורים, חיפה.

(★★★½) "מסע העסקים של אבא". סרט יגוסלבי חם ואנושי, שבויים על־ידי אמיר קסטוריצה בן הי"30. בעיות פוליטיות נרמזות רק באגב, ועלילת הסרט נמסרת מבעד לעיניו של מאליק בן השש. ההומור נוגע, בין השאר, בשל הפירושים השונים שניתנים לאירועים על־ידי האמנים ועל־ידי הצופים. "פאר" תל־אביב.

(★★★★) "אפוקליפסה עכשיו". ספור של ג'וזף קונרד "בלב המאפליה" שונה ועובד לקולנוע על־ידי פרנסיס פורד קופולה. אחד הסרטים החשובים והמטלטלים שנראו מעולם. מארלון בראנדו, מרטין שין, רוברט דובל. ב"תמוז" תל־אביב.

יהודית אוריין

תיאטרון

הבלה המתה (ת' החאן): כתב וביים יוסי יזרעאלי. במוצ"ש ובימים ג'–ה', כחאן י"ם.

קסטנר (הקאמרי): מאת מוטי לרנר, ביים אילן רונן. במוצ"ש ובימים א', ב', ד' וה' ובימים כ' וה' הצגות בוקר, בתיאטרון י"ם.

שש דמויות מחפשות מחבר (ת' חיפה): מאת לואיג'י פירנדלו, ביימה רינה ירדי שלמי. במוצ"ש ובימים א' – ד', בתיאטרון חיפה.

יאנוש קורצ'אק (ת' חיפה): מאת אורי אורלב, ביימה נולה צ'לטון. ביום ב', בתיאטרון חיפה; בימים ג' – ה', בוארי סאליב בחיפה.

קידוש (הקאמרי): מאת שמואל הספרי ובבימויו. בימים ב' – ד', בצוותא ת"א.

עוולה (הבימה): מאת ישראל הבאורי, עפ"י י. ח. ברנר, ביים עמית גזית. במוצ"ש וביום ב', בבימתון בת"א.

הבית ברחוב שינקין (הבימה): במוצ"ש, בת"א.

נשים ונפלאות בקיסמאות שימורים (הבימה): מאת דריו פו. במוצ"ש וביום ה', בת"א.

ימפרים (הבימה): מאת יוסף בר־יוסף, ביים אהרן אלמוג. בימים א' – ה', בת"א.

חלום ליל קיץ: עפ"י שייקספיר, בביצוע לינגרד קטפ ולהקתו. במוצ"ש ובימים א' – ה', במוצ"ש וביום ו' 2 הצגות, בקאמרי ת"א.

אומטוריה הירושמית (ת' חיפה): מאת יורי הוד, ביים אילן תורן. במוצ"ש ובימים א' – ו', באורייטאליב בחיפה.

מחכים לגודו (ת' חיפה): ביים אילן רונן, במוצ"ש, במופת ראשל"צ.

נמר הגבורות (הבימה): מאת יעקב שבתאי, ביים חנן שניר. בימים א' – ו', בת"א.

רוזנקרנץ וגילדנשטרן (הבימה): מאת יוסי פולק ושני קיאשון בבימוים ובכיתוקם, בימים ג' וה', בבימתון ת"א.

שירתו ושני הבימה: מאת הלל מיטלפונקט ובבימויה. ביום ג', בבית אשקלון.

עיזור העיקבה: עפ"י ש"י עגנון, ביים יעקב רז. ביום א', במוצ"ש במשהורגון.

הבגד (ת' חיפה): מאת יהושע סובול, ביים גדליה בסר, ביום ה' (2 הצגות) באילת.

פלשתינאית (ת' חיפה): מאת יהושע סובול, ביים גדליה בסר. ביום ב', באורן ערד.

שולים קשים היום (15.00), בצוותא ת"א.

אנשים קטנים: עם שלושת הסמוליקים, הערב, במופת כרמיאל; ביום ו', בהבימה ת"א.

איך להיות אמא יהודיה בעשרה שיעורים: מאת פאול פוקס, עפ"י דן גרינברג, ביים ישראל גוריון. הערב, בריגה והלוך; במוצ"ש, באודיטוריום חיפה; ביום ב', בנחמני ת"א; ביום ג', בודר בכר בי"ם.

ג'וני שב משדה הקרב: עפ"י דלטון טרמבו, ביים אילן אלדר. במוצ"ש בצוותא ת"א; ביום ג', בתיאטרון באר־שבע; ביום ו', בודר בכר בי"ם.

הנפילה: מאת אלבר קאמי, בביצוע ניקו ניתאי. ביום ג', בסימטה ביפו.

תעשה לי טובה (ת' אלהכמה): מאת מרק קמלוטי, ביים אריה סוכר. הערב, בעמל כפר־סבא; במוצ"ש, בקרן באר־שבע; ביום ב', באולם לורן; ביום ג', בירדן בבית־שאן.

שותפים לדירה: כתב וביים שמואל אמיר. הערב ובמוצ"ש, בבית ציוני־אמריקה בת"א; ביום ב', בנוה־שאנן בחיפה; ביום ג', בקרית־מלאכי; ביום ו', בהדסה נעורים.

משפט האלמנה עם הרוח: מאת י. ל. פרץ, ביימה נטע פלוצקי. ביום ג', באולם לכן בעכו.

תחי הדימוקרטיה: לפי סלאבומור מרוז'ק. במוצ"ש, במועדון הצופים ברמת־אביב; ביום ה', בסופת אשקלון.

גבר בודד במלכודת (ת' הסטריה): מאת רוברט תומא, ביים איתמר גילו. הערב, במוצ"ש ובימים ב' – ה', בתיאטרון הסטריה בר"ג.

במקום אהבה: כתב וביים יצחק גורמזאנו, בביצוע שרשה גורן וסטרדה בזנמן. במוצ"ש, במתנ"ס באר־יעקב.

שירי אלזני שירה ומשוחקת ברטולד ברכט: מוסיקה מאת קורט וייל, ביים שמר אל אומני. ביום ו', בקפה תיאטרון רוול בקפה אמרי בת"א.

גילגמש: מאת ד"ר אמרה גולדשטיין וכבימויה. הערב, במוצ"ש ובימים א' – ג', באוניברסיטת ת"א, בבנין גילמן.

הכל תלוי בתליין: מאת שמואל אמיר ובבימויו. ביום ד', בסימטה ביפו.

איש הרוח, הזונה והליצן: כתב וביים ניקו ניתאי. ביום ב', בסימטה ביפו.

סינוק מטוריף: מאת אמיל אזאר, בביצוע ניקו ניתאי. הערב בחצות, בסימטה ביפו.

מוכרים בלבה: מאת ג'ואן הולדן וחגית רכבי, ביים רן צ'מלי. ביום ו', במתנ"ס נתיבות.

האגדתות: מאת מארי' סיטגל, ביים ניקו ניתאי. הערב, בסימטה ביפו.

הסימבאה עוגת קרם: מאת יענקלה יעקבסון ובביצועו. הערב, במתנ"ס מעלה־אפרים.

אינטימיות: מאת סאטיר, ביימה חמי לדר. במוצ"ש, בסימטה ביפו.

העקידה: עם יוסי ידין וגבי עמרני. הערב, בסופת חדרה.

רוז ובאנגליה: מאת אנדרו דייויס, ביצוע: ראון נאויל. ביום ב', בבית־ציוני־אמריקה בת"א.

קפה ת' רוול במוצ"ש: פנים אל פנים, עפ"י ברגמן בביצוע מיה אנגלה ביום א'; ויזה, עפ"י דוסטויבסקי, בביצוע משה קליף ביום ב'; קריעה, מאת ברכה סריג ביום ג'; יומנו של מטורף, מאת גוגול, בביצוע אילן תורן ביום ד'; שירי אלזני שירה ומשוחקת ברכט ביום ה'; הזה התליסה, בביצוע מרים גבו. בקפה תיאטרון רוול בקאמרי, בת"א.

לילדים

ת' רות ובובותיה על מצוות: בשבת (11.00) בימת ארוחה: בשבת 12.00 פינוקיו, בחוויה הישראלית בישוב השרונים.

אגדות גילם הלבריקון והאוזן הגביר: עפ"י סידרת הטלוויזיה, ביים דן יעקב. בשבת (11.00), בהוד בבעתיים; ביום ב', בנון באירוני; ביום ג', בגינון קרית־ים; ביום ד', באודיטוריום עמק.

קירקוס הבובות: מאת אבריטה נולן, ביימה אלה אלתרמן, בהשתתפות דודי גל, [illegible]

אביב ועוד: בשבת (11.30), בארמון בחולון; ביום ב', באולת בדימונה; ביום ג', בעמל כפר־סבא; ביום ד', בבית־העם באופקים.

שעת סיפור: עם שלמה אבס, ביום ג' (17.00), בבית־אריאלה בת"א.

שלום עליכם לילדי ישראל: עפ"י סיפורי שלום עליכם, ביום א', בסיני ברמלה.

לונה פארק: ספינת פירטים, קרוסלת הוליבוד ועוד, בשבת מ־10.30, בלונה פארק בגני התערוכה ת"א.

המלך מתיא הראשון (הבימה): מאת דבורה עומר, עפ"י יאנוש קורצ'אק, ביים ארי פסטר. ביום ד' (15.30), בהבימה ת"א.

גדא ובישגדא: עפ"י יצחק בשביס־זינגר, ביים עודד באור. בשבת (11.00), בבית ציוני אמריקה בת"א.

חדר בושר: מאת ראובן דיין. ביום ב' (10.30), במתנ"ס ד' באשדוד.

הארנבת והצב: ת' טובות. ביום א', בבית פוזנק בעפולה.

מזכרת הגפרורים הקטנה: עפ"י ה.כ. אנדרסן, ביימה יהודית מילוא. בשבת (11.00), בבית אבא חושי בחיפה.

המלך הלך לישון: מאת קובי ניב, ביים ישראל גוריון. בשבת (11.30), בנווה־צדק בת"א; בימים א' וג', בתיאטרון ירושלים.

אריין הפלאות של עליסה: עם אסתר וראובן חיים. בשבת (11.00), בסימטה ביפו.

טליה שפירא מספרת: סיפורים לפני השינה. בשבת (12.30), בסימטה ביפו.

אנונימוס בלפי הגדול: יוסי בנאי על מסך ענק. בשבת (10.00, 12.00, 15.00, 17.00) בלב יפו העתיקה.

אגדות מהגרגורו: בשבת (16.30), בצוותא ת"א.

מלאה גולדברג באהבה: ביימה בלהה מס. היום (15.00), מתנ"ס תל־מונד.

תשעה סיפורים ועוד סיפור: ביימה בלהה מס. ביום א', בבית־שער בדחובות.

מוסיקה

התזמורת הסימפונית רמת־גן: מר סיקפה: ערב מוצארט. מנצח: עמוס מלר, סולן: יוסי ארנהיים, חליל. במוצ"ש, בבית אלון בגבעתיים.

מוטי שורין ולהקתו: ערב ג'אז קלאסי ומודרני, עם הפסנתרן נתום פרסקוביץ', פסנתר, ויוראי אורון, בס. במוצ"ש, במלון דן בת"א.

אתנחתא: תגי שוהם, כינור; יונתן זק, פסנתר. בתוכנית: באך, מוצארט, סטרווינסקי ופרטוש. ביום ה', בימקא י"ם.

צוותא ירושלים: בשבת, שחרית (11:11), חטיפים מוסיקליים, עם דוד רולן, גרוסמאיר ואבנר בירון. בתוכנית: שומאן, שוברט, פורטנטי, לסאלה וקפלה.

התזמורת הקאמרית הישראלית: מנצח אהרון קרל־פ. סולנים: ורה וידמן, עמנואל קרסובסקי. בתוכנית: סלמן, מנדלסון, צ'ייקובסקי. בימים א', ד' וה', במוזיאון ת"א.

צלילי ישראל: קונצרט בהשתתפות יוליה ליפמנוביץ, פסנתר; שלישיית כורו וונרי איסלר־קאשי, חליל; אחדלי לבן, פסנתר; להקת נינון עתיק. בתוכנית: ליסט, היידן, קטעי אופרות ופולקלור יהודי. ביום ב', באודיטוריום בנירדית בת"א.

עוריות רמת־גן: קונצרט למוסיקה קאמרית, עם שלישיית בור, יוליה ליפמנוביץ, פסנתר; שלמה בור, כינור; אברהם בור, צ'לו. בתוכנית: היידן, שומאן ודבוז'אק. במוצ"ש, במוזיאון רמת־גן.

מקהלת רינת: מנצח: ג'ון אלדים. בתוכנית: מורלי, שוברט, סטרווינסקי, שנברג ועוד. ביום א', בחאן בי"ם; ביום ג', במוזיאון ת"א.

קלאסיקה: אמדיאוס, מרתון מוצארט. מנצח גארי ברתיני. סולנית: ליליאן קאליר, פסנתר. ביום ה', בתיאטרון י"ם.

מוזיאון ת"א: ערבית מוסיקלית. משתתפים: טלילה ג'ייקובסלים, אורי סיאנקה, אלי־קום ולצמן ושאול ביטרן, רחל קם ועוד. בתוכנית: לקליר, דביוסי, ציפרק, ראוול, צדאר פרנק. במוצ"ש, במוזיאון ת"א.

התזמורת הסימפונית ומקהלת הטכניון: מנצחת: דליה אטלס, סולנית: אורדה רותם־נלקין, פסנתר. בתוכנית: בטהובן, מוצארט ופורה. ביום ג', בטכניון בחיפה.

בית טיכו: שמעון אבלוביץ', כינור והבה סימון, צ'מבלו: יבגני שצקי, קונטראבס. בתוכנית: פסוס, קורלי, אקקלס, טרטיני ובאך. במוצ"ש, בבית טיכו בי"ם.

מלון דן: רסיטל קלאסי לפסנתר. בתוכנית: ברטוק, בטהובן, שופן ויצירות מודרניות. במוצ"ש ובימים ב' וה', במלון דן ת"א.

נגינות: קונצרטים ורסיטלים של עולים חדשים. ביום ב', בבית־ציוני אמריקה בת"א.

הקונסרבטוריון הציונית: דואו גיטרות מירושלים, אידית גרטס ודורה חנן. בתוכנית: ג'ונסון, סקרלטי, באך, אלבניז, דהפיה, הירנמית ובולקהרס. במוצ"ש, בבית הקונסרבטוריון בציונית בי"ם.

בית אלון גבעתיים: בשבת (11:11) שחרית מוסיקלית, עורך ומנחה עמוס מלר. סולנים: ליאורה מנור, כינור; אמיליה קצבמן, צ'לו; המדה רז, פסנתר. בתוכנית: בטהובן ומנדלסון.

המקהלה העירונית בת־ים: מנצח: עמוס מלר, מיצירות באך, ורדי, מוצארט, ברהמס. ביום ו', בבית־הסופר בת"א.

תזמורת הטיילת: מנצח דור קריבושה. עם דני גוטפריד, אלברט פיאמנטה, אהרל'ה קמינסקי, סדי קלינג. בתוכנית: ג'אז. ביום ב', במוזיאון ת"א.

שלישיית רביב: קונצרט מוסיקה קאמרית. בתוכנית: מוצארט, פינגק, בטהובן. ביום א', באולם ליאו מודל בי"ם.

"המלך מתיא הראשון", יעל רוזיאנס, אברהם חסון, אליעזר יהו וילדים.

מחול

הבלט הישראלי: בתוכנית: קונצ'רטו בארוקו, אגורה, גרנדיפה. במוצ"ש, בבית־החייל בת"א.

האנסבל י"ם: בתוכנית: אפיזודות, מג'ווריגניים ואני, מתים מבצע, רעש במערכת. ביום ו', ביר־לבנים בת"א.

להקת בת־שבע: ביום ב', בגלוד בבר יים: סיוולקס, קנון, מחול קובני, משחקים טורויאים; ביום ג', בקיבוץ ברעם: סימה בכחול, מחול קובני, הרפתקאות; ביום ה', בקמרון בית־שאן: סיוולקס, מחול קובני, יצירה הבכורה והרפתקאות.

"קונצ'רטו בארוקו", הבלט הישראלי.

תצפית לאן השבוע

בידור

התוויה הישראלית: מופע מולטימדיה במשך כל השבוע. בעברית: 10.00, 17.00, 22.00; באנגלית: 18.00, 20.00, 21.00; ברומנית: בימים א', ב', ד', ו' בשעה 19.00; בצרפתית: בימים ג', ה' ושבת, בשעה 19.00, בלב יפו העתיקה.

הישראלי נודד והמודד יורד: יוסי בנק בסאטירה פוליטית. הערב, במלון דיפלומט בת"א.

עמי דיין: במופע טלפתיה, קריאת מחשבות, כיפוף מתכות ועוד. הערב, במלון דיפלומט בת"א.

יואל שר: קומדיה ומוסיקה במסמר שפות. אמן אורח: רות ביקל. בעומר כיאם ביפו העתיקה.

אס, פוקר וג'וקר: עם מאיר רמז, ביזור, משחקים וצחוק. הערב, בכליף ביפו.

הגלריה הלבנה: ערב ג'אז עם עופר פורטוגלי ואלברט פיאמנטה. ביום ד', בגלריה הלבנה בת"א.

לה קרם אימוזיק: ביום ג', ערב ג'אז עם יאיר שנק; ביום ה', ג'אז עם עופר ישראלי ואביב ליוטן, לה קרם אימוזיק, בת"א נרדינגוף 223.

יהודה ברקן, בטן על בטן: משחקים ושעשועונים. הערב, באורוע רמת־גן; במוצ"ש, בהיכל התרבות קרית־גת.

ערב הרי־טעמי משומים: עם נירי ניב, יוני רכטר, שלמה בר־אבא, שלמה יידוב ומדני מושונוב. הערב, בהוד גבעתיים; במוצ"ש, בנחמני ת"א.

גדי יגיל, עובר ושב: הערב, בסביט גבעתיים; במוצ"ש, בבית הגדודים באביחיל; ביום ב', בבית החייל בת"א; ביום ד', באשרות־יעקב מאוחר.

אל תקרא לי פרסי: כתב וביים שמעון ישראלי. עם אבנר דן ותזמורת. הערב, בהוד בהרצליה; במוצ"ש, באודיטוריום עכו.

כחול לבן בצבעים: רביו בידור מוסיקלי עם ששי קשת, משה נקר, מיקי קם ועוד. הערב, בשביט חיפה; במוצ"ש בהיכל התרבות בעפולה.

הגעגוע החיוור, בעבור הזקן והילדים: הערב, בהוד נהריה; ביום א', בכפר מנחם; ביום ב', בעין־השופט; ביום ד', בבית־החייל בת"א.

יהודית רביץ, דרך המשי: הערב (2 הצגות) בצוותא ת"א.

זהבות זוגות: משחקים, ראיונות, תצוגת אופנה ועוד. הערב, בארמון במלון.

יהודה פוליקר, עיניים שלי: הערב, בבית־העם בקרית־חיים; במוצ"ש, בהוד בראשל"צ.

יוסי בנאי, אם נדע לאהוב: הערב, בנוה־צדק בת"א.

ברית־עולם: מתי כספי ואהוד מנור. במוצ"ש, בתמאם ביפו.

רומן ורומנסה: במוצ"ש, בפרגוד י"ם; ביום ג', במתנ"ס עמישב בפ"ת.

איתן דנציג ואורחיו: הערב, בבית קומצ'י ברמת־אביב.

יוסי מוסטקי ורפי מיימון: "מוסיקה, זמר ובידור". הערב, בעין־בוקק; במוצ"ש, בנוף אשקלון.

בצמדים וברביעיה: הדודאים והפרברים. הערב, בתמאם ביפו.

הפרלמנט של יפו: גרעון רייכר, שלמה ניצן ואורחים. הערב, בחצות, בתמאם ביפו.

נוסטלגיה: הערב, שלומי אסף, בשירי א"י; במוצ"ש וביום ג', שירי א"י, בנוסטלגיה בת"א.

פרגוד: ביום ב', מרתון מוסיקלי; ביום ה', ג'אז עם אהרל'ה קמינסקי ולהקתו; ביום ה', מיקי גבריאלוב.

הגבעטרון: אל הרוך; ביום ג', בבית שמיר נביג בקרית־שרת חולון.

הסימנטה: ג'אז עם עמיקם קימלמן. במוצ"ש, בסימטה ביפו.

אילן נחשון: בידור קוסמי. במוצ"ש, בתיאטרון מרכז שרת בגבעתיים ומשמר הירדן.

מועדון הזמר של אפי נצרי: אורחים: להקת קטיפה שחורה. ביום ג', בבית־ציוני אמריקה בת"א.

רביעיית באלדי אוליור: במלנגה ומוסיקה דרום־אמריקאית. הערב, במתנ"ס שרות.

מקום בזמן: שירי א"י "לא נפסיק לשיר". ביום ד', בנוף תל־ברוך.

קלנוע דן: להקת ברסה נוק שנות ה־50. ביום ה', בקלנוע דן בת"א.

כבוד עולמית!!!
כולם עם כולן
בערב רטוב
משחקים, אופנה, בידור, פרסים יקרי ערך, סרט והכל בכרטיס אחד!!!
למבוגרים בלבד!!!
שעשועי לילה לזוגות עם רמי יצהר
פרסים יקרי ערך לנועזים!!!
ראיון חושפני עם פנינה רוזנבלום
לראשונה!!! תחרות החולצה הרטובה
(על מי נראית חולצה לבנה רטובה הכי טוב)
תצוגת לבני נשים סקסיים
סרט
היא הוא והיא!!! במופע אירוטי נועז!!!
שלישיה!!!
תצוגת אופנה מפוארת
עם דוגמניות צמרת
מופע אירוטי נועז!!!
פרסים יקרי ערך!!! טיסה זוגית לאירופה!!! וידאו טייפ, מערכת סטריאו!!!
סוף שבוע זוגי במלון - מנויים לספריית הוידאו היוקרתית "רקורד" דיזנגוף 233 ועוד!!!
50% הנחה לחיילים
הסרט „ג'יגולו אמריקאי" עם ריצ'ארד גיר
הערב, יום ו' 24.1 ב־10.15
תולון „קולנוע סבוי"

לראשונה בישראל !!!
גדול זמרי ברית המועצות
זוכה פרס ראשון 'תקליט הזהב'
בפסטיבל הזמר הבינלאומי בקאן
מוסלים מגומייב
בליווי תזמורת מרוסיה
МУСЛИМ МАГОМАЕВ

תל־אביב „היכל התרבות"

ערב דגים
ערב ברביקיו
ערב איטלקי
ערב ספר ריבס
ספטורי הרצליה
ארוחות לילדים

מוצ"ש — מלא תיירים ותיירות + 3 משקאות חינם.
חמישי • נשים וגברים מעל 25.
שישי • מסיבה עם 3 משקאות חינם.
שלישי • נשים חינם. היילכם להנחה.

נובמבר יפו
המועדון הנבחר 1986
תכנית חדשה מידי ערב פרט ליום א'
12.50 ש"ח
* משקאות קלים • מבחר סלטים
* קבב או גבינות • קפה ועוגה
מחיר כניסה ללא ארוחה 9.50 ש"ח
* צמד סטריפטיז מדליק מאיטליה
* רקדנים אקרובטים מפריס
* להטוטן מלונדון ★ קוסמים מפריס
* חטפנית משתפת קהל מלונדון
* 4 לב אדום
הערב ובמוצאי־שבת תצורף לתכנית
* חיים משה

זאב רווח·אברהם מור
המשה ער ענב
עירית שלג • אביבה פז • יעל עמית
עיבוד — דן אלמגור • במאי — אריה סובר
להזמנות תיאטרון אלהבמה

דיסקו ענק
ב־רמת השרון
ו־באר שבע
בשישי־שבת
עם המופע הגדול של
אילן בן־שחר
ברמת השרון: בבית הספר ע"ש קלמן
ביום שישי 24.1.86, בשעה 20.30
בבאר־שבע — בבית הספר מקיף א'
במוצ"ש 25.1.86, בשעה 20.30
להזמנת הופעות — „במשרד" 03-449649

חדש בשרון! לבוגרים מגיל 18
דיסקו פאב הכלון הרצליה
המקום המקורי בישראל!
מידי מוצ"ש ערב רוק ונוסטלגיה!
* גיל קוזמר יקפיץ אותכם
במוסיקה תוססת לריקודים
* להקת בשם
תסחוף אותכם בביצוע מדהים
של מיטב להיטי שנות ה־50־60
הכניסה חינם
משקה ראשון במחיר 6 ש"ח חובה
במקום: מסך וידאו, מזנון עשיר, חניה חינם
הכלון הרצליה, רח' כנפי נשרים, מזרחית לשדה תעופה
טל. 052-86800, 052-88418
הערב 24.1.86 דיסקו לנוער עם!
יקיר אביב
הסעות חינם מאזורי השרון, פרטים במודעות

אריאנה
הערב ומחר
ערב כוכבים
★ זוהר ארגוב ★ רקדן בטן
★ בועז שרעבי ★ טום אורטל
★ אבנר גדסי ★ גילה - רקדנית בטן
★ אלי עידן ★ גלי הילל
מיקי - אשף הבדרנות
לתזמורת מקוסטה
„אריאנה" טל' 822745, 638002

ערב פנויים ופנויות
בשישי ושבת במיוחד לגילאי 40
פיאנו בר „אולמקה"
במלון קאונטרי קלוב תל־אביב
אוירה נעימה ואינטימית
כל יום שלישי וחמישי לגילאי 30 +

מועדון
הפלקה
הערב הפלה משגעת
• זוהר ארגוב • ישי לוי
• יגאל נוף • אבי שמעיה
• שימי רון • האחים גבי ומיקי נס
• ניקולס • רקדנית בטן נועזת
להזמנת מקומות 03-705937 רח' שונצינו 4

אולפני גבע גבעתיים
זה מדהים !!!
הכרויות באמצעות צילומי וידאו
קסטת וידאו

הפלסה וגאוה 03-374801
★ מוסיקת רקע ★ תקליטים וקלטות

בוא להוכח!
תקליטן
איש סאונד
מוסיקאי!
הצליל הסטריאופוני הנכון מבית היישר לאולם השמחה.
★ מערכות הגברה בעוצמות (R.M.S) 100–600W.
★ רמקולים, טוויטרים קרפט סיסטם גרמניה בעוצמות (R.M.S) 100–500W (שנתיים אחריות).
★ מקסרים לדיסקו ולמופעים, קרפט סיסטם, רולנד, אליאס, פי, וי 6–24 ערוצים.
★ חדש!!! סטנדים לרמקולים במשקל קל עד 100 ק"ג נשיאה.
★ מכשירי אפקטים דיגיטליים.
אתה חייב זאת לעצמך – לשמוע זאת חוויה!
„אליטון" היום מס. 1 במערכות הגברה במחיר באיכות ובשירות
שד' ירושלים 20 יפו, טל: 827918

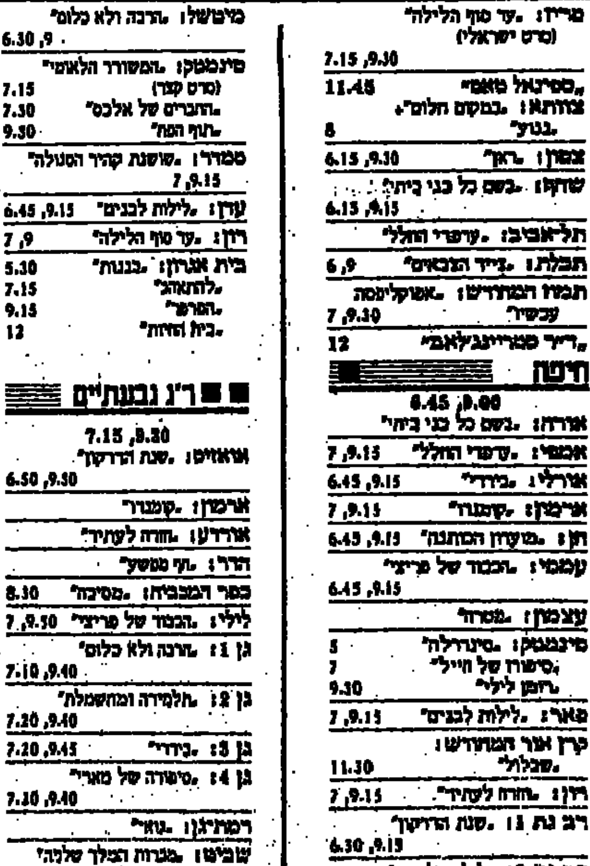
וידאו מיוזיק — אחים ראובני
שמחות ואירועים
אחים ראובני
ייצוג אמנים, אורגן מופעים והפקות
קבלת הזמנות לחתונות
בהנהלת שמשון מלחי – דרורי ראובני
ייצוג בלעדי
★ אלי עידן ★ משה דוד ★ אלי משה ★ דבי „שחר"
★ מיכאל סינואני – ולהקת המעלות
מחלקה מיוחדת לצילומי וידאו ותמונות לאירועים ושמחות
וידאו מיוזיק טל: 03-338113

הכל חוץ מחתן
באולמי פנורמה
אולמות מפוארים
★ תפריט מגוון לבחירה
★ שמלת כלה + שמלה לשושבינה
★ צילומי וידאו — 3 שעות
★ צילומי אולם — 100 תמונות
★ תזמורת מפורסמת + רקדנית בטן – חינם. או מוסיקת רקע + מנחה + ויסקי על כל שולחן
★ ליל כלולות במלון 5 כוכבים
★ עוגת כלולות – 3 קומות
★ חלה לשולחן המשפחה
והכל ב־18 ש"ח
ת"א דרך בן־צבי 84, טל: 812183

להקת מצב רוח
חיים רוטר
פדי — שירותי מוסיקה
אלי זוהר (קוקטייל)
צלילית
ל„צוות לעניין"
סמי מוראד
זוהר ארגוב
איציק קלה
משה גיאת
לשמחות
לועדי עובדים מחירים מיוחדים
03-783860
רקדנית הבטן „אמירה" 03-701630
„אליק מיוזיק" מבצע חורף 03-352395
להקת אקספרס
אורגניסט 03-914094

אגודת הסטודנטים החדשה של אוניברסיטת ת"א ★ דיוואן הפקות ★
חפלת סופסטר
תתקיים במוצ"ש 25.1.86 משעה 19.30 בבנין דח־בטון במנזה, אוניברסיטת ת"א – בתכנית עשירה:
★ אבנר גדסי ★ משה גיאת ★ אהרון עמרם ★ מוטי נהרי ★ שר־שלום קשת
• לחקת „צליל חדש" • אורי תנעמי • להקת הפולקלור „פעמי תימן" ים • ריקודי־עם בשירים תימניים עם ארנון חרזי • הצגת „טקס החינה" • בזאר ענק.
תכנית עשירה
כרטיסים להשיג במקום בערב המופע. להזמנות: 03-741635

מוצאי־שבת בבתי־הקולנוע

מוזיאון תל אביב
אירועי השבוע

שד' שאול המלך 27, ת"א 64239. מודיעין וקופה: טלפון 261297. משרדים: טלפון 257361.

שעות הביקור: א'-ה': 10.00–14.00, 17.00–21.00. שבת: 11.00–14.00, 19.00–22.00. יום שישי: סגור, פרט לתערוכת ינקל אדלר. הספריה פתוחה בימים: א', ב', ד': 10.00–15.45; ג', ה': 10.00–12.45, 16.00–19.45.

תערוכות
ינקל אדלר (1895–1949)
התערוכה המקפת ביותר שנערכה בעולם עד כה לאמן אירופי־יהודי דגול זה. כ־150 עבודות אשר נאספו מפולין, גרמניה, בריטניה, בלגיה, צרפת, ארה"ב וישראל.
התערוכה פתוחה גם בימי שישי, בשעות 10.00–14.00.
שיח גלריה בתערוכת ינקל אדלר: בימי שישי בשעה 10.00 בבוקר, במוצ"ש ויום שלישי בשעה 20.00.

משחקי פורים 1935

תצוגה של מבחר מאוספי המוזיאון

תערוכה חדשה
דן קולקה
בתערוכה פסלים, ציורים, רישומים וצילומים המשקפים כעשרים שנות יצירה באירופה, קנדה וישראל. התערוכה מתקיימת בשיתוף פעולה עם מוזיאון ברסום, גרמניה.

מוסיקה
ערבית מוסיקלית – ערב מוסיקה צרפתית, עורך: מיכאל תרן. משתתפים: ט. בקובס־ליס, סופרן; מ. מלצר, חליל; א. פיאנקה, א. זלצמן, כינור; ה. קם, ב. טולם, ויולה; מ. תרן, צ'לו; ע. הר־עוז, נבל; ג. זק, מ. ויגנר, פסנתר. מוצ"ש, 25.1, בשעה 20.30

תזמורת הסיילת של תל־אביב, מנצח: דוד קריבושי, מנחה: דני גוטפריד, פסנתר. מיטב לחיני הבידור משנות העשרים עד ימינו. יום שני, 27.1, בשעה 21.00

המקהלה הלאומית "רינת", מנצח: ג'ון אלדיס (אנגליה), בתכנית: א־קפלה מיצירות מירלי, שוברט, שנברג, סטרוינסקי ואחרים. יום שלישי, 28.1, בשעה 20.30.

חזרות על שם פרטוראות שבירה לבמאים במוסיקה, יום ראשון; יום שני, 27.1 ויום רביעי, 29.1, משעה 9.30 בבוקר.

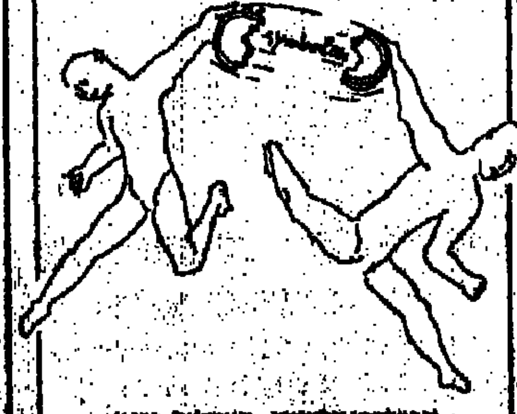
תיאטרון לילדים
אגדה חדשה. סיפור, אהבה, הרפתקה ודימיון, במחזמר רב־שירים ורב קסם. לילדים מגיל 5 ומעלה. יום רביעי, 29.1, בשעה 16.30

לילדים ולנוער
"תמונה בתערוכה" – מרכז הפעלה לילדים ליד תערוכת ינקל אדלר. אמצעי הבעה מגוונים המכוונים להפעלת המבקר הצעיר במשחק, בהנעה ובהתנסות בסדנת יצירה ובסדנה למשחקי תיאטרון. המרכז פתוח במשך כל שעות הביקור במוזיאון.

קולנוע
"נערה ונער" (צרפת, 1984, שחור־לבן, 105 דק', צרפתית בתרגום לעברית ולאנגלית). הקרנת בכורה לסרטו הארוך הראשון של לאוס קראקס, במאי ומבקר קולנוע בן 23. בעל שפה קולנועית מורכבת, מיוחדת לו, שהיא גם המשך למסורת היצירה הצרפתית במיטבה. פרס הצעירים, פסטיבל קאן, 1984. יום יום בשעות 16.30, 19.15, 21.30. מוצ"ש 19.15, 21.30.

ביתן הלנה רובינשטיין
רחוב תרסי"ט 6, טלפון 299750.
שעות הביקור: א'–ה': 10.00–13.00, 17.00–19.00. יום ו': 10.00–13.00; שבת: 11.00–14.00.

תערוכה
מרחבי רישום – רישומים של אמנים בני זמננו מאוסף המוזיאון לאמנות של באזל: בויס, פנק, באזליץ, אולדנבורג, הרזול, נאוד, טלמה, נאומן, בורופסקי, קוקי, קלמנטה, פאלאדינו, דיקלר, אנציגר, שטאלדר, אקמורה.
שיח גלריה בתערוכה, יום חמישי, 30.1, בשעה 18.00.

מועדון קוראי ידיעות אחרונות

חוג פו"פ פנויים ופנויות
מפגשים מהסוג האישי
כל יום שני משעה 20.30 לתוך הלילה במועדון הפינג'אן במלון קאונטרי־קלאב תל־אביב

בתכנית שבועית מגוונת
- ★ הכרויות
- ★ הופעת אורח
- ★ מסיבת ריקודים נושאת פרסים
- ★ משקה ראשון

ביום ב' 27.1.86 יורם טהר־לב על אהבת ושירי אהבה

מכירת כרטיסים במקום בערב המופע מ־20.00. המחיר – 12. ש"ח

טלפון 212213 נופש ישראלי צימות גלילות מלון קאונטרי־קלאב תל־אביב

טלפון 212213 נופש ישראלי מלון גולדאר נתניה ★★★★

טלפון 212213 נופש ישראלי מלון מנדרין תל־אביב

טלפון 212213 מלון דיפלומט ת"א/ים

השבוע במוזיאון ישראל – ירושלים

שעות הביקור: ימים א' ב' ד' ה' 10–17; יום ג' 16–22 (היכל הספר 10–22), מוזיאון רוקפלר 10–17; שישי ושבת: 10–14. טלפון 02-698211

עוד 5 שבועות בלבד!

לתערוכה "ציוני דרך באמנות ישראל" בביתן אילה זקס־אברמוב

תערוכות
"ציוני דרך באמנות ישראל" – יצירות שהפכו לציוני דרך בתולדות אמנות ישראל מראשית המאה ועד ימינו.
"תקשרים" – מופע אור־קולי תיחיד מסוגו בארץ מלוות את התערוכה ומציג את אמנות ישראל והקשריה ההיסטוריים, תרבותיים וחברתיים. (בכל שעה עגולה).
"מראות קדומות" – מראות מתרבויות שונות מן המאה הי"ט לפסה"נ ועד למאה הי"ז לסה"נ.
"אמנות עכשווית – מבחר ציור ופיסול.
גרות מצווה: רעיונות ודגמים של יוצרים בני זמננו –
אורדילון רדון – ציורי שמן, פסטל, רישומים ותדפיסים.
"היקום והאלוהי" – אריגים קדם־קולומביאניים מחודרים.
"ירושלים הבנויה" – אדריכלות בירושלים באמצעות מודלים, בניה באבן ומשחקי מחשב. (באגף הנוער)
בביתן שיקמן לציורי מופת יהיה סגור השבוע לרגל שיפוצים
הדרכות – ימים א' ב' ד' ב־10.30; יום ג' ב־16.30.
אירוע מיוחד במוצאי שבת 25.1.86 בבית טיכו, "מעמון הבארוק" עם שמעון אבלובסק – כינור ★ אהבה סיגון – מסטר יבגני שנקי – קונצרט בתכנית: בך, טארטיני, קורלי ועוד
אירועים – ראה דפוסת החדשית העיתונות מקומית (ברטיסים בטלפון 02-698213).

במוזיאון רוקפלר:
"אשיב ממצולות ים": – מטעני ספינות עתיקות מחוף הכרמל.
"גוף־מקום" – אמנים מתייחסים לגוף ולמקום מנקודת מבטם. (במרכז פיילי, ליד מוזיאון רוקפלר).

תערוכות נוידות ברחבי הארץ
"שר, שופט, מלך" – שלושה סיפורי מקרא – במוזיאון ערד (עד 15.2.86); "מכל החי" – חיות בתרבות ובאמנות – במוזיאון האדם והחי, הפארק הלאומי, רמת־גן; "אתדיות ישראל" – חפצי מצווה בסביבתם – בבית יד לבנים, רמת־השרון, (עד 30.1.86); "מציאות ואשלייה" – בבית יד־לבנים, רמת־השרון (החל מ־1.2.86 עד 15.3.86); "אגת טיכו" – נופים, פרחים ודמויות" – המשכן לאמנות עין־חרוד, (עד 15.3.86).

בית התפוצות על שם נחום גולדמן

שעות הפתיחה: ימים א', ב', ג', ה': 10.00–17.00. יום ד': 10.00–19.00. שישי–שבת: סגור.

- לתיאום סיורים מאורגנים נא לפנות מראש בימים א'-ה' בין השעות 9.00–13.00 בלבד.
- ארכיון צילומים – פתוח לקהל לפי תיאום מראש בלבד.

תצוגות קבע וכרונוספרה: 2500 שנות חיים יהודיים ברחבי העולם מוצגות תוך שימוש באמצעי הטכניקה המתוחכמים ביותר.

תערוכות:
1. שרלוטה: חיים או תיאטרון? אוטוביוגרפיה מצוירת, שרלוטה סלומון (ברלין 1917 – אושוויץ 1943).
2. יהודים ויהדות בכלי העולם מאוסף סטיבן רות.
3. יהודים באתיופיה – רשמי מסע, 1983 צילומים מאת פרודריק ברנר.

התערוכות המתחלפות פתוחות לקהל המבקר באירועים – שעה לפני מועד הארוע.

אירועים:
1. הקרנת הסרט: "פני המרד" סרטם של בית לוחמי הגיטאות, סרטי תעודה. יוצרי הסרט: חיים גורי, ז'אקו ארליך. מפיק: מוניה אברהמי.
הסרט השני בטרילוגיה "המכה ה־81" (1974), "פני המרד" (1985) ו"החיים האחרון" (1979). ההתנגדות היהודית באירופה בתקופת השואה על כל גילויה. החומר הפילמאי נתגלה בארכיונים גרמנים, צרפתים, פולנים והונגרים. פס הקול כולו מעדויות של ניצולים ולוחמים. יום ב', 27 בינואר, יום שלישי, 28 בינואר ויום רביעי, 29 בינואר בשעה 18.00.
2. בקרנת הסרט: "שרלוט" סיפורה המרגש של נערה יהודית, שרלוט סלומון, החיה בתקופת מלחמת העולם השניה בדרום צרפת. מאבקה להישרדות בחיים ושמירה על שפיות דעתה בעולם מטורף, משתקפים כבראי במאות ציורים שציירה בתקופה זו – מעין יומן חיים מיוחד במינו.

שרלוט נרצחה בידי הנאצים באושוויץ. שחקנים: בירגיט דול, דרק ג'קובי. תסריטאית: יהודית הרצברג. במאי: פרנס וייס. הסרט דובר אנגלית ומתורגם להולנדית ומוקרן במסגרת התערוכה "שרלוטה – חיים או תיאטרון?" המוצגת בימים אלה בבית התפוצות. יום א', 26 בינואר בשעה 18.00 ויום ה', 30 בינואר בשעה 20.30. דמי כניסה: 2.7 ש"ח; לחברי אגודת הידידים: 2 ש"ח.

3. "מוסיקה יהודית באולם הקונצרטים" סדרת הרצאות בנושא תתקיים החל מחודש פברואר 1986. מרצה: ד"ר אבנר בהט. ההרצאה הראשונה תתקיים ביום א', 2 בפברואר בשעה 10.00. נושא ההרצאה: "שלומונה רוסי/יצירות לבית הכנסת במאות 17־18". מחירי הכרטיסים: 2.1 ש"ח להרצאה; 17 ש"ח לסידרה כולה. לחברי אגודת ידידי בית התפוצות: 1.8 ש"ח להרצאה; 14 ש"ח לסידרה כולה. 20 ש"ח לזוג. ההרשמה בבוקר ההרצאה במקום.

הזכות והעניין
הצטרף כחבר לאגודת ידידי בית התפוצות בישראל. מינוי שנתי ליחיד: 15 ש"ח; מינוי שנתי למשפחה: 35 ש"ח; מינוי שנתי לשוחר: 75 ש"ח. ניתן לרכוש חברות שנתית באגודת ידידי בית התפוצות כשי ליום הולדת, בר־מצווה, שמחות וכו', בדבר פרטים נא לפנות לרחל הררי, טל' 03-425161.

תערוכות נוידות ברחבי הארץ:
1. בתי כנסת בגרמניה במאה הי"ט – יד לבנים, רמת השרון.
2. הגשר החי – מפגש המתנדבים הארצישראלים עם שארית הפליטה – בית מגן דוד הישן, ראשון־לציון.
3. לחזור ולחיות – שארית הפליטה: משחרור עד שיקום – מוזיאון לוחמי הגיטאות.
4. לחופי המיצר – קהילות ישראל במרוקו הספרדית – בית גראר בכר, ירושלים.
5. אתרים יהודים בלבנון – היכל שלמה, ירושלים.

בית התפוצות נמצא בקמפוס אוניברסיטת תל־אביב (שער 2) רחוב קלאוזנר רמת־אביב, טל' ... אוטובוסים: 13, 24; 25, 27, 45, 49

מוזיאון חיפה
רח' שבתאי לוי 26, חיפה, טל' ...

אירועי השבוע 24.1.86 – 30.1.86

תערוכות
אמנות חדשה
אילן גן, יעקב חפץ, 17 אמנים נאיביים.
אמנות עתיקה
מטבעות, פיסול זעיר, אריגים מצריים ועוד.
מוסיקה ואתנולוגיה
עדות ותלבושות ממרוקו, תימן, בוכארה, הודו ועוד.
שעות ביקור: א'-ה' ושבת 10.00–13.00; יום ו' – סגור. למבקרים, ג', ה' ושבת גם 18.00–21.00.
המוזיאון הימי הלאומי (דרך אלנבי 198) קימטה גבריאלי – מול חוף הים. שעות ביקור: א'–ה' 10.00–16.00, שבת 10.00–13.00.
מוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית (שד' הנשיא 89) הארגוד התקופתי – שעות ביקור: א'–ה' 10.00–17.00; שבת 10.00–14.00.
המוזיאון לפרהיסטוריה (גן האם) "הנוף הקדום של נחל המערות". שעות ביקור: א'–ה' 08.00–14.00, שבת 10.00–14.00.

אירועים
דיוני הוועידה הארצית השמינית של אגודת הציירים והפסלים בישראל, יערכו באודיטוריום מוזיאון חיפה ביום שישי (24.1) ובשבת (25.1).
שיחה גלריה עם האמן יעקב חפץ ביום חמישי (30.1) בשעה 20.30.
אירועים נוספים והצגים ראה כרטיסיית לוח אירועי המוזיאון.
כניסה חופשית למוזיאונים והנחות לאירועים לחברי אגודת ידידי מוזיאון חיפה.

גלריה שטרן
תערוכה של **ינקל אדלר**
התערוכה תסתיים ב־4 בפברואר 1986

שעות הפתיחה: בימים א'-ה' 10.00–18.00; 17.00–20.00, יום ו' 10.00–13.00
רחוב גורדון 30, תל־אביב

יבואן מחשבים אישיים מעוניין להתקשר עם מעבדות שרות ותיקונים בערים: תל־אביב, חיפה וירושלים. מעבדות מוסמכות היכולות לספק שירות כנ"ל מתבקשות לפנות לת.ד. 11105, ת"א.

שותפים לדירה
ההצגה המומלצת ביותר בעיר ★ קומדיה אקטואלית

כתב ובים: שמואל אליד

"ההצגה חשובה מאד ויש לי לומר עליה רק מילים טובות" מיכאל הבדולד "הארץ"
"המחזה כתוב בסגנון קליל ומצליח לשחוף את הצופים לצחוק" חוה נובק "לבגד"
"ההצגה התקבלה בתשואות בעיים וסותחת החמות של צחוק" ג. עיטור "ידיעות"
"אני ממליץ על שותפים לדירה" מ. פרי "חושנות". "ההצגה היא מופעה מוזהה" ש. ביי־נדל "חיה"

משתתפים: דינה לימון, ישראל טרייסמן, חנה רינר, ורוניקה גוטליב, יוסי שוחט

משרד ההפקות: "צילוט ובני" טל' 287401

הבכורה לפיסי פסיטים מראש! ת"א "בית ציוני אמריקה" הערב, שישי 24.1 ב־10.30 מחר, מוצ"ש 25.1 ב־9.00 ...

"אלי סיני"
כפר קהילתי בצפון הרצועה
במקום מקסים ליד החוף

קולט משפחות צעירות עם ילדים

בעלי יוזמה ומעוף המעוניינים בחיי איכות וחברה שיצטרפו לקבוצת החלוץ לבנית בתי הקבע בישוב.
לפנות לועדת קליטה "אלי סיני" ד.נ. חוף עזה או בטלפון 051-29666 בין השעות 8.00–12.00 ולבקש את אתי.

מועדון הבריכה
בריכת גורדון הסרינה ת"א טל' 224263
הערב ט"ו בשבט במועדון:
מסיבת ריקודים עם המלהיט: **מני רביב**

- ★ מוסיקה "מסריפל" פרטה ובוריסות שמחה
- ★ מאפקים מרוחילים – מבחת קטן, פרעת ושלג
- ★ ביר ופוחה חדיש ושמנג
- ★ תחרויות ריקודים, הרקות, פרסים, וקלישים, תקליטים ועוד...
- ★ בר קשר, בירה מחבית

לבניה נדרשת ראשות הולבות. המועדון פתוח בימי שישי, שבת ושלישי. בימי שלישי ערב שירי בשרור מחולם בניוחד

בנקל
הערב יום ו' 24.1
דודי בן־זאב "בראש חלק"
מחר 25.1 ג'אז CHEAP HEAT JAZZ
יום א' 26.1 אמיר בקמן – פסנתרן
יום ב' 27.1 – דפני שסון בדו־שיח עם הקהל

בימי רביעי מבלים ב"פלקה"
חפלה משגעת עם זוהר ארגוב ישי לוי... ועוד
הכניסה חופשית!

בר מצוה ב־קולוסאום הצלחה מובטחת!
טל' 287124-5 לבקש את אורלי

עירית תל־אביב־יפו
דיסקו נוער
במוצאי שבת – 25.1.86 – מהשעה 8.00 בערב
דיסקו להיט

מועדון הסילון — מלון אויה
חדש! חדש! חדש! אקסקלוסיבי

"בכובילי"
שירותי מוסיקה וצילום ...

כך קורסות ...

קפה־תיאטרון הסימטה
יפו העתיקה, מזל דגים 8, טל. 834709, 838739

הערב – יום ו' – 24.1		שבת (25.1) לילדים	מוצ"ש 25.1	
ב־22.00 – תאורחת קומדיות לירית עם דוקן צבריס, ורמי עמוד, זאג שמשוני ועמליה ליפוביץ	ב־24.00 – פנוק מטריף קומדיה מאת: אמיל אלאר עם ניקו ניתאי משחק מלוטש... הומור מקסים ומעודן. (ירושלים פוסט)	ב־11.00 – ארץ הפלאות של עליסה עם: אסתר וראובן חיים מוסיקה: יעל גרמן; ב־12.30 – טליה שפירא מספרת (מתוך תקליטה)	ב־21.00 – אוטוסימיות מאת: מיכל אלמוז במוי: ת. לדרר עם: שפרה מילשטיין ובת־שבע צייזלר	ב־23.00 – ג'אז עם: עמיקם קיסלטן, אלי מגן, דוני חלן, עדי רנרט

ביום ב' – 27.1 ב־21.00 איש הרוח האנה והליצן
עירית תל־אביב־יפו — מנהל החנוך הנוער והתרבות

בית ליסין
ויצמן 34 ת"א, טל הקופה 257066, 216653

- הסרט "מי מפחד מחשבן ממול ז'" / יוקרן היום ב־14.30 וב־24.00, מחר, מוצ"ש 25.1 ב־23.15 / 3 בקבוקי יין מתמורט יוגרלו בין קהל הצופים
- "גבירתי המדינה" / יורם בוקר ולהקתו / הערב ב־21.30
- מרים גבריאלי ב"שש שעה רקוגה" / הערב ב־22.00
- "חגיגה של סיפורים" עם נורה הראל / לילדים / מחר שבת ב־11.30
- "ססיליה, בריסטיות, קורולית וכל השאר" דניאלה מיכאלי / מחר ב־20.30
- "שמור על הסוסים שלך" / שפי שפר / מחר מוצ"ש ב־22.00
- "כולם היו בני חוץ מועמי" / ירושלים, ג'ודי גבה, מחר 26.1 ב־21.00 בבית ליסין יום ב' 27.1 ב־20.30

המרכז התיאטרוני נוה־צדק
שהוקם בסיוע בנק לאומי, רח' יחיאלי 6 ת"א

היאזיון יובל כניג באולם הסגור והמבוזון ע"י יובן ירושלמי
יוסי בנאי בתוכניתו "אם נדע לאהוב"
הערב יום ו' 24.1 ב־10.00. יום ו' 31.1 ב־9.30. יום ו' 7.2 ב־10

קבוצת התיאטרון נוה־צדק בהופעה באולם הסגור והמבוזון ע"י ירושלמי
המלך הלך לישון — הצגת ה־100 במאי קובי ניב עפ"י ספרו של יוסי אלפי במאי: ישראל גוריון
מחר שבת 25.1 ב־11.30 למנה"צ ★ שבת 1.2 ב־11.30 למנה"צ

תיאטרון כחול עכבל בניג:
שתי וערב – מופע נשי עם שירה ותנועה בהשתתפות לאה אברהם ומיקל גרינבלט
יום ג' 28.1 ויום ד' 29.1 ב־8.30
כרטיסי "לאוי" 30% הנחה בקופה 03-651241

פלינצ'י
מה זה — שיפצנו! בנינו! הרחבנו! שיפרנו!
זהו **פלינצ'י** המחודש

- יותר יפה ● יותר טעים
- יותר מגוון ● יותר גדול
- יותר רחב ● יותר פלינצ'י

הבילוי האמיתי בת"א
★ אוירה אקסקלוסיבית ★ מוסיקת רקע נעימה ★ מגוון גדול של מאכלים ★ מרקים, אומלטים וסלטים ★ 40 סוגי בלינצ'סים מתוקים ומלוחים

להתראות
פלינצ'י — ירמיהו 17 ת"א
הזמנות לאירועים — 03-443617

המערה יפו העתיקה
הערב יום ו' 24.1 בתכנית:
מיכל טל בשירי ארץ ישראל
ג'קי בראון בלהיטים מכל הזמנים
★ דיסקו אל תוך הלילה

מחר מוצאי־שבת 25.1
הזמר **לזר בואנו** ולהקתו בערב פולקלור יווני
★ ★ ★
מתקבלות הזמנות למסיבות, בר־מצוות, חתונות, ימי הולדת ואירועים שונים פרטים בטל. 03-829018

מועדון "קרוואן" יפו
פתוח ערב ערב פרט ליום א'
★ התכניות בימי חול מתחילות ב־10.30
אבי טולדנו

בבר יוקו בוזן חקיין מספרד אקרובט בשיווי משקל
מפורטוגל לולינית נערת גומי
מקנדה החשפנית קרולין
מאיטליה — חבובה המשגעת
בשבת ב־6 תה מנחה
הנחות לקבוצות ומוסדות
למחזיקי הזמנות "קרוואן" כוחם יפה עד סוף פברואר.
קרוואן, יפו, טל' 828255

מלא תיירים ותיירות במוצ"ש קולוסאום

ערב הכרויות
מועדון סיני
בימי שני 21.00 ...

טיולי בית ברנר
מוצאת טיולי ת"א יפו, ההסתדרות הכללית, ...

ההרשמה ברחוב ברנר 4 כל יום 8—12, 4—6, ימים ד', ו' 8—12, טלפונים 186888, 282211.
נקודות איסוף בשבת ת"א, ר"ג, גבעתיים, בת־ים, חולון

יחסי ציבור	תעופה	קונגרסים	ירידים	מכירות

מכון מיל"ה - בית־הספר לדיילות
פותח במלון דן בתל־אביב קורס ל
דיילות
דיילים - דיילות
מחזור III 1986 קורס מס' 130

מסיימי הקורס המוכשרים ימולצו להעסקה.
פרטים והרשמה כל יום, (בימים א', ב', ג', ד', ה') בין השעות 14.00–20.00 בחדר ההרשמה במלון.
הלימודים יתקיימו אחת לשבוע במשך 3 חודשים במלון דן, הירקון 99 ת"א.